

ΚΕΣΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1950

ΤΕΒΕΤ 5710

ΕΤΟΣ Α.—ΑΡ.Θ. 10

ΚΕΟΥΛΑ (ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΚΕΡΕΝ ΚΑΓΙΕΜΕΤ ΛΕΪΣΡΑΕΛ
(ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΡΡΙΚΟΣ Κ. ΦΟΡΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ 3 - ΤΗΛ. 28556

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. 10 - ΑΘΗΝΑΙ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1950, ΤΕΒΕΤ 5710

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
Hal Lehrman : Δικαστήρια και αστυνομία	3
I. Ben - Gavriel : Οί άνδρες τής Ήμεκ - Άαραβά	7
Chlomo Tanaï : Ύπάρχει νερό στο Έυλάτ	10
Γ. Φ. : Βρέχει στο Ίσραήλ	13
Σολ. Μπίτη : Ή στέγαση και ή άπορρόφηση τών μεταναστών	15
Th. Hatalghi : Μιά ώρα με τή Μάξα Νορντάου	21
P. Bat Yedidyah : Ήγετες του Ίσραήλ	24
* * * : Ή Ίσραηλιανός τύπος	26
* * * : Ίσραηλιανή ζωή	28
* * * : Γράμματα στον Διευθυντή	29
* * * : Ειδήσεις του Κέρεν Καγιέμετ	30
* * * : Έβραϊκό πνεύμα	31

Στό εξώφυλλο: Του - Μπισβάτ

Διευθυντής - Ύπεύθυνος :
ΕΡΡΙΚΟΣ Κ. ΦΟΡΤΗΣ Κατοικία : Πατησίων
160 β - Αθήναι.
Προϊστάμενος Τυπογραφείου :
ΒΙΚΤΩΡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Κατοικία : Προύσσης
21 - Περιστέρι.

ΤΥΠΟΙΣ : Π. Α. ΔΙΑΛΛΗΜΑ

Συνδρομαί : Έτησία Δρχ. 50.000 Έξαμηνιαία Δρχ. 25.000

Οί Ίσραηλιανοί μαθαίνουν νά αυτοκυβερνιούνται

Δικαστήρια και Άστυνομία (*)

Του Χάλ Λέρμαν

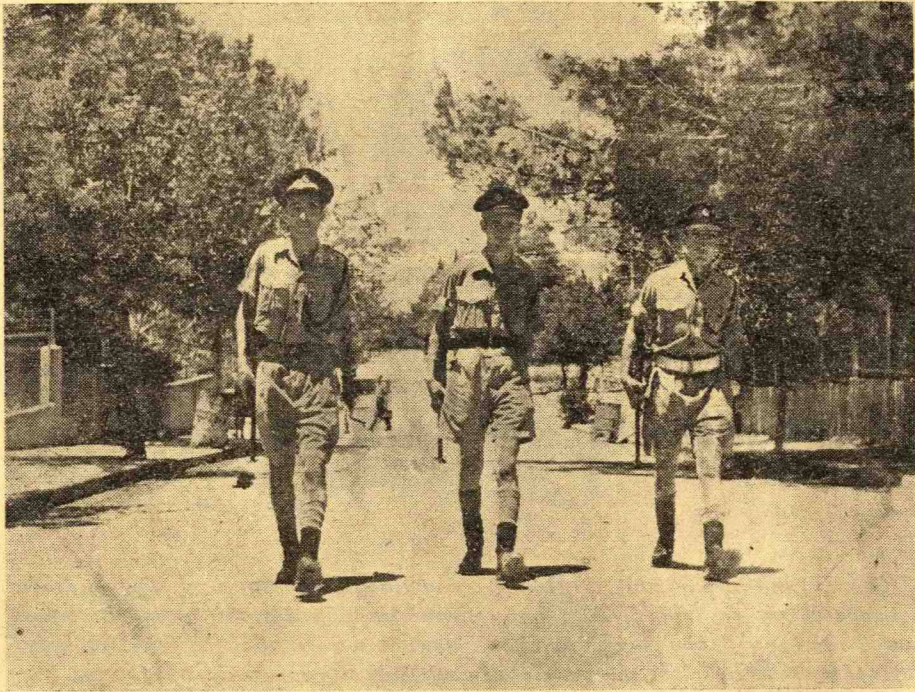
Ένω ή κυβέρνηση και ή Βουλή ασχολούνται με τις τρεχούμενες υποθέσεις, τό Γισούβ πού είχε χορέψει όταν έληξε ή Έντολή, εξακολουθεί τή ζωή του υπό τή νομοθεσία τής Έντολής, πού είναι ένα άγγλο-τουρκικό κράμα. Ή ποινικός κώδικας και ή δικονομία έχουν γραφή πάνω σιά άγγλικά πρότυπα, με όρισμένες τροποποιήσεις άποικιακής φύσεως. Τό έμπορικό και συντεχνιακό δίκαιο βασίζεται στην βρετανική «πράξη» του 1929. Ή αστικός κώδικας είναι τό παλιό τουρκικό «Μεγιέλ» πού όλος ό αναχρονισμός του και τό αγροτικό πνεύμα του φαίνονται καλά σιά σημεία πού πραγματεύεται τήν άγορά τών γκαμήλων. Άλλος αναχρονισμός είναι ό τουρκικός νόμος για τή γή, πού καθορίζει διαφόρους τύπους κληρονομιάς για τιά οικόπεδα στις πόλεις και τιά κτήματα στην έξοχή. Σύμφωνα μ' αυτό τό νόμο, τό μεγαλύτερο μέρος τής πόλεως του Τέλ - Άβίβ, πού τήν εποχή του Μπάλφουρ ήταν μια εκτεταμένη παράλια ζώνη, θεωρείται ακόμα αγροτική περιοχή. Ένα ειδικό τμήμα στο Ύπουργείο τής Δικαιοσύνης ξαναεξετάζει τούς πατροπαράδοτους έβραϊκούς νόμους για νά δη κατά πό-

σον μπορεί νά δημιουργηθή μια νέα νομοθεσία, ποτισμένη από τό Ιουδαϊκό πνεύμα και κατάλληλη για τις ανάγκες μιας προοδευτικής σύγχρονης κοινωνίας.

Στήν Παλαιστίνη τής Έντολής ήσαν άγνωστοι οι ένοχοι σιά δικαστήρια, και δέν υπήρχαν άδικοι δικαστές, λόγω τών δυσκολιών πού θά συνεπήγει τέτοια δυτική πολυτέλεια σ' ένα μικρό άραβο εβραϊκό πληθυσμό. Μολονότι υπάρχουν ακόμα αυτές οι δυσκολίες, έτσι και σε μικρότερο βαθμό, προβλέπεται μια μεταρρύθμιση για τό άπότερο μέλλον. Στο μεταξύ, τις αποφάσεις τις βγάζουν αποκλειστικώς άκόμη δικαστές διορισμένοι άπ' τό κράτος σε κάθε δικαστήριο, άπ' τιά πταιματοδικεία, περνώντας άπ' τιά έφετεία, μέχρι και τό Άνώτατο Δικαστήριο τής Ιερουσαλήμ, του οποίου οι «Πέντε Γέροντες» εκδικάζουν προσφυγές κατά δημοσίων λειτουργών.

Ή έξουσία του Δικαστηρίου τής Ιερουσαλήμ νά άκρωνή τούς αντισυμβατικούς νόμους, όπως τό Άνώτατο Δικαστήριο τής Άμερικης, δέν έχει ακόμα καλά καθορισθή, πού πάντως επειδή δέν υπάρχει Σύνταγμα, αλλά έχει ήδη ανατρέψει διοικητικές αποφάσεις του Κράτους. Σε κάθε περίπτωση τό Άνώτατο Δικαστήριο υπε-

(*) Άπ' τό περιοδικό «Commentary».

Ἄνδρες τῆς Ἰσραηλιανῆς ἀστυνομίας στὴν Ἱερουσαλήμ.

ράσπισε τὰ δικαιώματα τῶν αὐτῶν ἐναντίον τῶν ἀνθαίρετων κυβερνητικῶν πράξεων—ὅπως στὴν περίπτωση ἑνὸς ἄραβα προύχοντα τῆς Γιάφας, πού εἶχε στερηθῆ μερικὰ ἀπ' τὰ πολιτικά δικαιώματά του ἐνῶ εἶχε συλληφθῆ ἀπ' τὴ στρατιωτικὴ ἀστυνομία, ἢ στὴν περίπτωση τῶν ἀστυνομικῶν πού εἶχαν ἀπολυθῆ γιὰ δωροδοκία ὑπὸ τὸ καθεστῶς τῆς Ἐντιολῆς. Στὴν τελευταία περίπτωση, ἡ ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου ἐπηρεάσθηκε πολὺ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν ἀπολυθῆ ἀκριβῶς πρὶν ἀπ' τὸ Πάσχα. Προφανῶς οἱ δικαστὲς σκέφθηκαν—ὅπως καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ—ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἀπάνθρωποι.

Ἀκόμα καὶ ἡ κυβέρνηση ἔχει ὑποκύψει σὲ μιὰ τέτοια λαϊκὴ πίεση. Ἡ ἐναρξὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Κνέσσετ ὑπογραμμίσθηκε ἀπὸ μιὰ ἀμνηστία γιὰ τοὺς φυλακισμένους, πολιτικούς καὶ ποινικοῦ δικαίου—μὰ «μιτσβά» πού προκάλεσε ὄχι λίγους μπελάδες στὴν ἀστυνομία, πού γρήγορα ξανάπιασε τοὺς

περισσότερους ἀπὸ τοὺς κακοποιούς, οἱ ὅποιοι 24 ὥρες μετὰ ἀπὸ τὴν ἀποφυλάκισή τους εἶχαν ξαναρχίσει τὴν ἐγκληματικὴ ζωὴ τους.

Ἡ ἀστυνομία ὅμως συνήντησε δυσκολίες μεγαλύτερες ἀπὸ τὴ σύλληψη τῶν ἀμνηστευομένων λωποδυτῶν. Τὸ σπουδαιότερο ἔργο της ἦταν νὰ κἀν τὸ λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ νὰ τὴν ἀγαπᾷ καὶ νὰ τῆς ἔχει ἐμπιστοσύνη. Ὑπὸ τὴν Ἐντιολή, οἱ Ἄγγλοι ἀστυνομικοὶ ἦσαν συνήθως ἀναιδέεις καὶ συχνὰ βάνανσοι, σύμφωνα με τὴν ἀποικιακὴ ἀγωγή τους ἐναντι τῶν «ἰθαγενῶν». Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐβραϊκῆς καταγωγῆς ἦσαν φυσικὰ περισσότερο ἐν τάξει, ἀλλὰ ἦσαν κι' αὐτοὶ ἀντιπαθεῖς στὸ λαὸ λόγω τῆς ἀγάπης πού τρέφανε πρὸς τὸ «μπαξίς». Ἦταν προμελετημένη πολιτικὴ τῆς Βρετανικῆς διοικήσεως νὰ κρατήσῃ τοὺς ἐβραίους ὑπαλλήλους της με μισθοὺς πείνας. Ἔτσι οἱ περισσότεροι ἀπ' τοὺς ἀστυνομικούς ἐπαιρναν φιλοδωρήματα με τὴ μερικὴ δικαιολογία ὅτι διαφορετικὰ δὲν παροῦσαν νὰ ζή-

σουν. Ἡ Ἰσραηλιανὴ ἀστυνομία κληρονόμησε τὴν καχυποψία καὶ τὴν ἀντιπάθεια τοῦ κοινοῦ.

Τὸ ἔργο νὰ διασκεδάσῃ αὐτὴ ἢ ἐντύπωση ἔγινε ἀκόμα δυσκολώτερο ἀπ' τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ νέα ἀστυνομία φορᾷε τὶς ἴδιες ἀκριβῶς στολές τῆς παλιᾶς. Φεύγοντας, οἱ Ἄγγλοι εἶχαν φροντίσει νὰ καταστρέψουν ἢ νὰ δώσουν σιὸς Ἄραβες ὅλα τὰ ἐφόδια πού δὲν μπορούσαν νὰ πάρουν μαζί τους. Ἀλλὰ τρεῖς μῆνες ἀργότερα, ἕνα ἀγγλικὸ πλοῖο ἐμφανίσθηκε ξαφνικὰ στὰ Ἰσραηλιανὰ ὕδατα καὶ ξεφόρτωσε στὴν παραλία μιὰ μεγάλη ποσότητα ἀπὸ ἐφόδια πού ἡ διοίκηση εἶχε παραγγείλει δυὸ χρόνια πρὶν. Φαίνεται ὅτι ὁ ἐμπορικὸς οἶκος, μὴ ἔχοντας λάβει τὴν ἐγκύκλιο πού ἀνήγγειλε τὴν ἐκκένωση τῆς Παλαιστίνης, ἀλλὰ ἔχοντας εἰσπράξει τὰ χρήματα, θέλησε νὰ εἶναι συνεπὴς μετὶς ὑποχρεώσεως του καὶ παρέδωσε ὅλο τὸ ἐμπόρευμα με ἀξιόπαινη βρετανικὴ εὐσυνειδησία. Τὸ φορτίο περιελάμβανε μερικὲς χιλιάδες ἀστυνομικῆς στολῆς, ἀρβύλες, μανδύες καὶ διάφορα ἄλλα. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ὅτι ξεφύτισσαν στοὺς δρόμους καὶ στίς ἐξοχὲς τοῦ ἐλεύθερου Ἰσραὴλ ἕνα σωρὸ ἀστυνομικοὶ με ἐβραϊκὰ πρόσωπα, πού μιλοῦσαν ἐβραϊκὰ ἀλλὰ φοροῦσαν τὰ μπλέ πηληκία τῆς μικτῆς Παλαιστινιακῆς ἀστυνομίας. Καὶ χρειάσθηκε πολὺ καιρὸς γιὰ νὰ συνηθίσῃ τὸ κοινὸ σ' αὐτὴ τὴ συνταρακτικὴ θέα.

Ἀλλὰ συνήθισε, καὶ ἔσχασε ἀκόμα καὶ τὶς παλιὰς διαφορῆς. Αὐτὸ τὸ θαῦμα ὀφείλεται ἐν μέρει σὲ μιὰ καλὰ ὁργανωμένη προπαγάνδα στὴν πόλις βοήθησαν τὰ σχολεῖα καὶ οἱ ἐφημερίδες. Ἀλλὰ ἀκόμα περισσότερον βοήθησε ἡ σίαση τῶν ἀστυνομικῶν. Σύμφωνα

νὰ με ἀνώτερες διαταγές, ἦσαν καὶ παραινόμενοι οἱ πρὸ ἐργετῆς ἀστυνομικοὶ τοῦ κόσμου. Εἶναι πολὺ καλὰ σὲ θέση νὰ χορηγοποιήσουν τὰ χεῖριά τους, ἀλλὰ τὸ κάνουν μόνο σὲ ὑστατη ἀνάγκη. Μιλάνε ἤσυχα, ἀπευθύνουν εὐγενεῖς παρατηρήσεις στοὺς παραβάτες τοῦ κανονισμοῦ τῆς τροχαίας, καὶ μόνο ὅταν εἶναι ἀπαραίτητο ἐπιβάλλουν πρόστιμα ζητώντας συγγνώμη με ἀμχαρία. Κανένας λαὸς στὸν κόσμον δὲν θὰ μπορούσε ν' ἀνισταθῆ σὲ τέτοιους τρόπους. Σήμερα ἡ ἀστυνομία τοῦ Ἰσραὴλ ἔχει καταργήσει κάθε σχέση με τὴν προκάτοχό της.

Εἶναι ἐπίσης εὐχάριστο νὰ ἀναφέρῃ κανεὶς ὅτι οἱ Ἰσραηλιανοὶ πολῖτες δὲν ἔχουν ταυτότητες, αὐτὸ τὸ κοινὸ σημεῖο τόσο πολλῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Τὸ κοινὸ ἔχει ἕνα σωρὸ ταυτότητες, εἶναι ἀλήθεια—τὸ δεῖτιο, τὸ ἐκλογικὸ βιβλιᾶριο, ἀλλὰ χαρτιά—ἄλλα κανένα χαρτί πού νὰ πρέπει νὰ θεωρηθῆ, ν' ἀνανεωθῆ κατὰ κανονικὰ διαστήματα, καὶ νὰ ἐπιδειχθῆ σὲ κάθε αἴτηση γιὰ ν' ἀποδειχθῆ ὅτι ὁ κάτοχός του ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζῆσῃ στὴ χώρα. Οὐσιαστικὰ οἱ Ἰσραηλιανοὶ δὲν ἔχουν ἀκόμα καμμιά ἐπίσημη ἐθνικότητα, ἔως ὅσον δημοσιευθῆ ὁ σχετικὸς νόμος. Γιὰ τὶς πρώτες ἐκλογές τοῦ Ἰσραὴλ τὸν περασμένο Ἰανουάριο, τὸ δικαίωμα ψήφου δόθηκε σ' ὅλους τοὺς ἐνηλικίους πού ἦσαν στὴ χώρα κατὰ τὴν ἀπογραφή τῆς 8 Νοεμβρίου.

Ἀλλὰ, τεχνικῶς ζήτημα ἐθνικότητας δὲν παρονοιάσθηκε σχεδὸν ποτέ, ἐκτός ἀπ' τὶς περιπτώσεις διαβατηρίων καὶ θεωρήσεων γιὰ ταξίδια (Ἡ πρώτη θεώρηση σὲ Ἰσραηλιανὸ πολίτη, ἦταν ἐκεῖνη πού δόθηκε πρὸν πρόεδρο Βάτισμαν).

Οι άνδρες του "Εμεκ-'Ααραβά

του Ι. Μπέν - Γκαβριέλ

Ἡ ρομαντική ἐποχή τοῦ Χαλοῦτε πέρασε πιά, μοῦ εἶπε μιὰ μέρα ἕνας παλιὸς πρωτοπόρος τῆς Γαλιλαίας, πὺν βρισκόταν ἀπὸ τριάντα χρόνια στὴ χώρα. Ὅμολογῶ ὅτι εἶχα τὴν ἴδια γνώμη, ὡς τὴν ἡμέρα πὺν εἶδα τὸ "Εμεκ 'Ααραβά καὶ γνώρισα τοὺς ἀνδρες τῆς «κλειστῆς ἐρήμου», μεταξὺ τοῦ Μααλέ 'Ακραμπίμ (ἀρχαία χώρα τοῦ 'Εντόμ) καὶ τοῦ 'Ευλάτ, στὴν ἀκτὴ τῆς 'Ερυθρᾶς Θάλασσας.

«Ἐδῶ τελειώνει τὸ Κράτος», μοῦ εἶπε ἕνας ἀπ' τοὺς ἀνδρες τοῦ τόπου, πὺν μὲ εἶχε καλέσει ταξεῖδι' εἰμασταν πάνω στὸ Μααλέ 'Ακραμπίμ καὶ κυττάζαμε τὴν ἐρημο τῶν λόφων τοῦ Οὐάντι Φούγκα. «Ἐκεῖ κάτω, μπροστά μας, ἀπλώνεται τὸ βασίλειο τῆς στέππας, τὸ δικό μας βασίλειο». Αὐτὴ ἡ ἐμφαντικὴ δήλωση εἶχε μέσα της κάποια ἀλήθεια, καὶ τὴ μάντευα στὴν ψυχὴ ὄλων τῶν κατοίκων τοῦ τόπου. Αἰσθάνονται ἀνεξάρτητοι καὶ πνευματικὰ ἐλεύθεροι ἀπὸ κάθε δεσμὸ μὲ τὸν ὑπόλοιπο κόσμον, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι φέρνουν ἕνα κόσμον μέσα τους, τὸν κόσμον τῆς στέππας.

Ἐδῶ ζοῦνε ἑκατοντάδες ἀνθρωποὶ πὺν φτιάχνουν τοὺς δρόμους πὺν θὰ συνδέσουν τὸ Κράτος μὲ τὴν ἀκτὴ τοῦ 'Ευλάτ. Οἱ συνθηκὲς ζωῆς καὶ ἐργασίας εἶναι δύσκολες, ὅσο δὲν μπορεῖ νὰ φαντασθῆ κανεῖς. Ἡ τροφὴ ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ κονσέρβες. Γιὰ νὰ πίνουν δὲν ἔχουν παρὰ τὸ νερὸ τῆς θάλασσας, φιλτραρισμένο μὲ κάποιο χημικὸ σύστημα, ἢ ἐκεῖνο πὺν βρίσκεται στὶς στέργες τῶν βεδουίνων. Οἱ μῦγες εἶναι στρατιᾶς ὀλόκληρες. Τὸ κλίμα εἶναι ἐκεῖνο τῆς ἐρήμου. Ἐνα φρέσκο λαχανικὸ θεωρεῖται βασιλικὸ δῶρον, (τὰ ἀεροπλάνα πὺν ἐξασφαλίζουν τὴν ἐπαφὴ μαζὺ μας, ἐξυπηρετοῦν πρῶτα ἀπ' ὅλα τοὺς περιηγητὲς — μοῦ λέει ἕνας ἐργάτης — γι' αὐτὸ δὲν μποροῦν νὰ μᾶς φέρουν φρέσκα λαχανικὰ καὶ φρέσκο ψωμί). Παρ' ὅλες τὶς δυσκολίες καὶ τὸ βᾶρος τῆς μοναξιάς, κανεῖς δὲν σκέπτεται νὰ φύγει. Μοῦ λένε ὅτι 10% τὸ πολὺ ἀπὸ τοὺς ἐργάτες φεύγουν, ἀλλὰ μερικοὶ γυρῶνουν πάλι μόνοι τους. Ὅποιος δοκιμάσει μιὰ φορὰ τὴν πικρὴ γεύση τῆς ἐρήμου, δὲν γλυτώνει πιά: γίνεται σκλάβος της.

Οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ ἀποτελοῦν μιὰ ξεχωριστὴ φυλὴ. Ἡ δουλειὰ τους εἶναι ἢ πεμπτοσά τῆς ζωῆς τους καὶ τὰ 90% ἀπ' τὴν κουβέντες τους περιστρέφονται γύρω ἀπὸ τὸ θέμα αὐτό: τὸ δρόμο πὸν φτιάχνουν καὶ τὰ γεγονότα πὸν συνοδεύουν τὴν κατασκευὴ του. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τους ἐμποδίζει νὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ εὐαίσθητοι στὴν μαγεῖα τῶν χρωμάτων πὸν φωτίζουν τὰ βουνὰ τοῦ Μωάβ καὶ στὴ γοητεία τοῦ δειλινοῦ, ὁμορφιὲς πὸν συνήθως εἶναι ἀπρόσιτες γιὰ ἄνθρώπους ἀπορροφημένους ἀπὸ μιὰ τόσο πεζὴ καὶ σκληρὴ ἐργασία. Ἀκούγοντας τὸ βράδυ, γύρω ἀπ' τὴ φωτιά, τὴν ἀφηγήσεις τους, ἀντιλαμβάνεται κανεὶς κι' ἓνα ἄλλο πρᾶγμα: αὐτοὶ οἱ ἐργάτες, ὑποφέροντας ὑπὸ τόσο φοβερὲς συνθήκες, ἔχουν παρασυρθεῖ ἀπὸ τὸν ρομαντισμὸ τῆς ἐλεύθερης ζωῆς τους σ' αὐτὲς τὴν ἀπέραντες ἐκτάσεις. Χαιρετᾶνε τοὺς ἐπισκέπτες τους μ' ἓνα ἐγκάρδιο «σαλώμ» ἀλλὰ δὲν θὰ φαινόταν παράξενο, ἂν λέγανε «Μάρχ' ἀμπά» ὅπως οἱ Βεδουῖνοι, πὸν σημαίνει: «εἶδε νὰ μπορέσης ν' ἀπολαύσης τὴν ἀπέραντες ἐκτάσεις», μιὰ εὐλογία πὸν εἶναι πολὺ εὐνόητη στὴν ἔρημο. Οἱ ἀποστάσεις δὲν ἔχουν μεγάλη σημασία ἐδῶ. Ἀκούνε ὅτι μιὰ κατσίκια σκοτώθηκε σ' ἓνα μέρος· μόλις τελειώση ἡ δουλειὰ πετιοῦνται ἐκεῖ μὲ τὸ τζίπ, χωρὶς νὰ φοβοῦνται ἓνα περίπατο ἀπὸ 40 ἢ 50 χιλιόμετρα. Κι' οὔτε θὰ φοβηθῆ ὁ ἐπιστάτης ἐὰν μάθῃ ὅτι τόσο μακριὰ βρέθηκε κατάλληλο χῶμα γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ δρόμου. Θὰ πάῃ ἐπὶ τόπου γιὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴ σύνθεση τοῦ ἐδάφους, κι' ὄχι μιὰ φορά, ἀλλὰ καὶ δύο ἂν χρειασθῆ. Στρώνεται τότε ἓνα σχέδιο—κι' ὅς εἶναι μιὰ μεσάνυχτα—κάτω ἀπ' τὰ κατάλληλα μάτια τῶν ἄγριων ζαρκαδιῶν πὸν διασχίζουν τότε τότε τὴν πεδιάδα μὲ τὸ ἀνάλαφο βῆμα τους. Θὰ μποροῦσε νὰ νομίση κανεὶς ὅτι ξαναγύρισαν οἱ εὐλογημένες μέρες τῶν κάου-μπόις τοῦ Φάρ Ουέστ, γιὰ τὴν καρδιά τῶν παιδιῶν αὐτῶν μὲ τὸ τζίπ, ὁ ρομαντισμὸς εἶναι ἀλληλένδετος μὲ τὴν ἀχρῶμη καθημερινὴ ἐργασία.

Αὐτὴ ἡ ὁμοιογενὴς ἀνδρική κοινωνία (δὲν συνήντησα παρὰ μόνο τρεῖς γυναῖκες σ' ὅλη τὴν περιόδου μου στὸ Νέγκεβ) ἀποτελεῖ ἓνα ἐνιαῖο σῶμα ὑπὸ τὴν τριπλὴ ἐπίδραση τῆς ἐπιλογῆς, τῆς φύσεως καὶ τῶν συνθηκῶν ἐργασίας.

Ὅποιος ἀνθέξῃ δυὸ ἢ τρεῖς ἐβδομάδες, πέρασε τὸ βάπτισμα τοῦ πυρὸς καὶ δὲν μπορεῖ πιά ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὴ γοητεία τῆς ἐρήμου. Ἐνας ἀπ' τοὺς ἐργάτες, ἓνας νέος μετανάστης, μοῦ λέει: «Ὅταν θάχουμε τελειώση αὐτὸ τὸ δρόμο, θὰ ἤθελα νὰ χτίσω ἐδῶ ἓνα κμποῦτς πὸν θ' ἀσχοληθῆ πρὸ παντός μὲ τὴ κτηνοτροφία. Ἐνας ἐπιστάτης—πὸν κατασκεύασε 20 χιλιόμετρα δρόμου καταρρίπτοντας ὅλα τὰ ρεκόρ ταχύτητας—ἀναστενάζει κυττάζοντας ἓνα σύννεφο σκόνης: «Ὅταν ὁ δρόμος θάχῃ τελειώση, θὰ πλακώσουν ἐδῶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα γιὰ τὰ ὁποῖα ἡ ἔρημος εἶναι ἓνα μέρος ὅπως ὅλα τὰ ἄλλα. Θὰ ἀνοίξουν περίπετρα μὲ γκαζόζες καὶ θὰ ἀρχίσουν τὸ κυνήγι τῶν ζαρκαδιῶν» «Νὰ πυροβολῆσει κανεὶς ἓνα ζαρκαδι—φωνάζει ἓνας ἄλλο—εἶναι σὰν νὰ πυροβολῆ στὴν ἴδια τὴν καρδιά τῆς ἐρήμου». Εἶναι μεγάλοι αἰσθηματίες αὐτοὶ οἱ σκληροὶ ἐργάτες, καὶ ὁ ἀνθρώπινος ὀρίζοντάς τους εἶναι εὐρύτατος.

Ἄλλο ἀξιοσημείωτο πρᾶγμα. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν ποτὲ καυγάδες, ποτὲ διαφορὲς. Δὲν ἀκουσα ποτὲ ν' ἀντιλλάζον μεταξὺ τους οἱ ἄνδρες βαρεῖες κουβέντες. Δὲν ὑπάρχουν πολιτικὲς συζητήσεις. Ἡ αἰτία εἶναι ἴσως ὅτι οἱ ἐφημερίδες πολὺ σπάνια φθάνουν ἕως ἐδῶ.

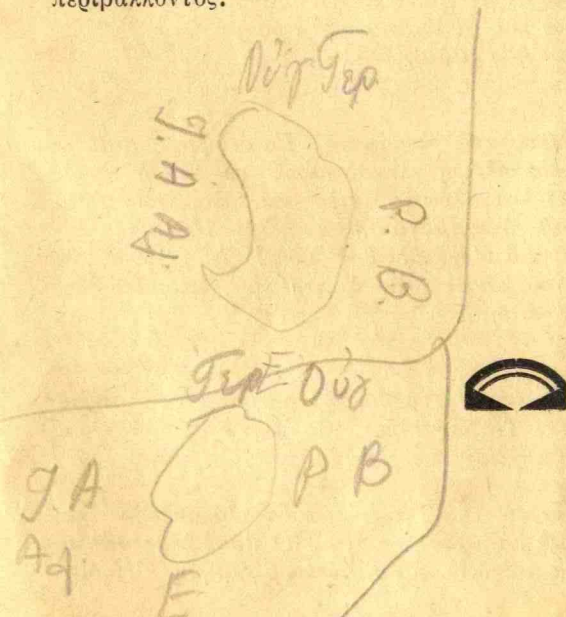
Δὲν μπορεῖ νὰ μιλήσῃ κανεὶς γιὰ τὴν ἔρημο, χωρὶς ν' ἀναφέρῃ ἓνα χαρακτηριστικὸ πρόσωπο, τὸν Α. Ι. Οὐίλλιαμς, πὸν κατὰ τὰ τελευταῖα 20 χρόνια ἔζησε στοὺς βράχους καὶ στίς σπηλιὲς τῆς περιοχῆς αὐτῆς καὶ συνέβαλε

πολὺ στὴν αὔξηση τῶν γεωλογικῶν γνώσεών μας γιὰ τὴν ἔρημο. Ἐχτισε μόνος του ἓνα σπιτάκι στὸ Οὐάντι Μισρί, ἓνα μέρος τόσο ἀπομακρυσμένο ἀπὸ τὸν πολιτισμένο κόσμον πὸν ἡ γυναῖκα του πέθανε ἐπειδὴ δὲν μπόρεσε νὰ βρῆ ἓνα γιατρό. Διέσχισε πρὸς ὅλες τὴν κατευθύνσεις τὴν ἀπέραντες ἐκτάσεις τῆς ἐρήμου, τόσο πλούσιες σὲ μέταλλα. Ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νάχῃ ἐργασθῆ γιὰ τὸ «Ἰντέλλιτζενς Σέρβις», γιὰ τὴν ὑπὲρ ὅτι μόνος πὸν ἤξερε γιὰ τὴν πορεία μας ἐπὶ τοῦ Ἐϋλάτ. Τρεῖς μέρες πρὶν φθάσῃ τὰ στρατεύματά μας, ἐγκατέλειπε τὸ μέρος, ἀφίνοντας ἓνα σημεῖωμα—καταπληκτικὰ ἀφελὲς ἐκ μέρους ἑνὸς δυναμικοῦ ἀνθρώπου τῆς σειρᾶς του—στὸ ὁποῖο ἔλεγε ὅτι λογάριάζε νὰ γυρίσῃ γρήγορα. Ἐξ ἴσου ἀφελὲς εἶναι ἡ συνήθειά του ν' ἀφίνη πινακίδες στὰ μέρη ὅπου ἀνεκάλυψε ὀρισμένα μέταλλα, ὁπωσδήποτε γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ δικαιώματά του. Ἀνεκάλυψε μιὰ τέτοια πινακίδα σ' ἓνα βραχώδες μέρος ὅπου ὁπωσδήποτε πρὶν ἀπ' αὐτὸν κανένας ἄνθρωπος δὲν εἶχε ποτὲ πατήσῃ πόδι ἀπὸ 3000 χρόνια. Ἡ πινακίδα ἔλεγε: «Ζώνη 108. Δικαίωμα ἰδιοκτησίας γιὰ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν μετάλλων, ἀποκλειστικῶς γιὰ τὸν Α. Ι. Οὐίλλιαμς».

Αὐτὲς οἱ διεκδικήσεις ἔχουν λίγες πιθανότητες νὰ ἱκανοποιηθοῦν (μοῦ εἶπαν ὅτι τελευταῖως ἔκανε αἴτηση ἀποζημιώσεως ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Ἰσραήλ), ὅπως δὲν ἱκανοποιήθηκε ἡ ἀπαίτησή του, λίγο πρὶν ἀπ' τὴ λήξη τῆς Ἐντολῆς, νὰ τοῦ παραχωρηθῆ μιὰ περιοχὴ πὸν εἶχε ἀνακαλύψει καὶ πὸν περιεῖχε, σύμφωνα μὲ τὰ λεγόμενά του, ράδιο.

Μολαταῦτα ὁ Α. Ι. Οὐίλλιαμς εἶναι ἄνθρωπος τῆς ἐρήμου, γνωρίζει τὴν περιοχὴ καὶ συνδυάζει τὰ προσόντα ἑνὸς δυναμικοῦ ἀνθρώπου μὲ μιὰ μεγάλη ἀφέλεια καὶ ἓνα εἰλικρινὴ ρομαντισμὸ. Αὐτὸ πὸν τοὺς χωρίζει, αὐτὸν καὶ τοὺς ὁμοίους του, ἀπ' τοὺς Βεδουῖνους, εἶναι ἡ διαφορὰ στὸ μορφωτικὸ ἐπίπεδο καὶ μιὰ ἀντίληψη τῆς ζωῆς λιγότερο στατιστικὴ καὶ περισσότερο ἐποικοδομητικὴ. Ἀλλὰ οἱ πνευματικὲς ἀντιδράσεις εἶναι οἱ ἴδιες.

Γιὰ τὴν ἀκόμα καὶ τὴν ἔρημο—καὶ ἴσως ἐκεῖ περισσότερο παρὰ ἄλλου—ἐφαρμόζεται ὁ γνωστὸς νόμος τοῦ Ἰπολύτου Ταῖν, περὶ ἐπιδράσεως τοῦ περιβάλλοντος.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΝΕΡΟ ΣΤΟ Ε·Υ·ΛΑΤ

του Σλόμο Τανάι

«Τέσσα ινκόγγιτα»

Η νότια άκρη του Νέγκεβ, πού πριν λίγους μήνες υπήρξε θέατρο μιās άπ' τις τολμηρότερες στρατιωτικές επιχειρήσεις του Ισραηλιανού στρατού, βλέπει τώρα ένα έργο άλλο τόσο τολμηρό, αλλά ειρηνικό. Το νότιο Νέγκεβ είναι μιá περιοχή ούσιαστικά ανεξερεύνητη. Από την κατάληψή του από τους Ισραηλιανούς στρατιώτες, άρχισε μιá έντονη δραστηριότητα για την ανάπτυξή του. Θα πρέπει να γίνουν πρώτα άπ' όλα επιστημονικές έρευνες και να ελεγχθούν τα άποτελέσματά τους, πράγμα πού δεν γίνεται σε μιá μέρα. Από την εποχή πού τα στρατεύματά μας σταθμεύουν στον κόλπο της Ακάμπας, μερικοί στρατιώτες ανέλαβαν έρευνες για λογαριασμό τους και μολονότι τα έρασιτεχνικά συμπεράσματά τους πρέπει να γίνουν δεκτά με κάποια επιφύλαξη και να επιβεβαιωθούν από τους ειδικούς, είναι φανερό ότι το Έυλάτ έχει ένα λαμπρό οικονομικό μέλλον.

Οι μόνοι Ισραηλιανοί πού κατοικούν τη νότια άκρη του Νέγκεβ είναι οι στρατιώτες της τοπικής φρουράς και οι νέοι της «Γκάδνα». Εκείνοι του Έυλάτ συνεχίζουν τις ήσυχες ασχολίες τους στους ήχους των κανονιοβολισμών των άγγλικών πολεμικών, πού κάνουν γυμνάσια πυροβολικού. Με μιá ματιά στο ύπεριορδανικό έδαφος βλέπει κανείς τα άμφίβια τάνκς, τα τζίπ και άλλα σύγχρονα πολεμικά όχηματα πού χρησιμοποιεί ο άγγλικός στρατός σιά γυμνάσιά του.

Πρωτοπόροι του νότου

Παρ' όλη την άνυπόφορη ζέστη, τις άμμοθύελλες, τη μονότονη τροφή, την έλλειψη νερού και κάθε ψυχαγωγίας, οι Ισραηλιανοί του Έυλάτ είναι έρωτευμένοι με το τοπίο. Έχουν τη βαθειά πεποίθηση ότι έπιτελούν ένα έργο πρωτοπόρων, μόνο και μόνο άποδεικνύονται ότι οι Έβραίοι μπορούν να ζήσουν σ' αυτή την περιοχή. Μερικοί στρατιώτες άποφάσισαν, μετά την άπόλυσή τους, να έγκατασταθούν ακόμα και να ιδρύσουν ένα χωριό στο Έυλάτ, και πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ σχημάτισαν ἤδη μιá ομάδα.

Γλυκό νερό

Στο μεταξύ, έγιναν διάφορα έμπειρικά πειράματα. Γαιοτρήσεις σιά περίχωρα του Έυλάτ δδήγησαν στην ανακάλυψη γλυκού νερού σε μικρή ποσότητα. Δεν βάζουν πολλές ελπίδες στις ανακαλύψεις αυτές και αναμένονται τα άποτελέσματα άλλων γαιοτρήσεων για να σχηματισθῆ ἡ πρώτη ιδέα—τί πληθυσμὸς μπορεί να δεχθῆ ἡ έπαρχία του Νέγκεβ. Κι' όμως! Το γεγονός ότι βρέθηκε γλυκό νερό σ' ένα μέρος πού κανείς δεν το περίμενε, άποτελεί ἤδη, αὐτὸ καθ' ἑαυτό, μιá μεγάλη ενθάρρυνση.

Η άλιεία

Δοκιμάσθηκαν πολλοί τρόποι άλιείας για να βρεθῆ ὁ καλύτερος. Και δοκίμασαν επίσης πολλά είδη δικτύων. Οι συνθήκες της Έρυθρῆς Θάλασσας διαφέρουν ριζικά άπ' εκείνες της Μεσογείου, με τις όποιες οι Έβραίοι έχουν ἤδη εξοικειωθῆ.

Η κυριώτερη διαφορά είναι ότι τα νερά της Έρυθρῆς Θάλασσας είναι περισσότερο διαφανή. Ούσιαστικά δεν υπάρχουν κύματα. Ο βυθὸς της θάλασσας είναι σκεπασμένος από κοράλια και από μιá πλούσια βλάστηση. Η δια-

μόρφωσή του δεν είναι συνηθισμένη. Υπάρχουν πολλά ψάρια όλων των ειδών, συμπεριλαμβανομένων και μερικών εξωτικών ειδών.

Πραγματικό ψάρεμα δεν γίνεται στον κόλπο της Ακάμπας. Οι άραβες «παράδες» πού εργαζόντουσαν στην περιοχή χρησιμοποιούσαν έκρηκτικές ύλες πού ζάζιζαν τα ψάρια και τα ανάγκαζαν ν' ανέβουν στην επιφάνεια. Ο άγγλικὸς οίκος «Σπίννεϊ» άγόραζε τὸ προϊόν αὐτῆς τῆς «άλιείας» και τὸ μεταπώλουσε στις κυριώτερες πόλεις της Παλαιστίνης υπό της Έντολής.

Η άκτή του Έυλάτ φαίνεται πολὺ κατάλληλη για την κατασκευή ενός λιμανιού, και ένας ειδικευμένος μηχανικός εδήλωσεν ἤδη ότι ένα τέτοιο σχέδιο

Η σημαία ύψώνεται στο Έυλάτ.

είναι πραγματοποιήσιμο. Στην Ακάμπα, στην ύπεριορδανική ζώνη της άκτής, κατασκεύασαν ένα λιμάνι με ριχά νερά, πού μοιάζει λίγο με τὸ δικό μας τὸ Τέλ-Αβίβ.

Τώρα πού τὸ Κράτος του Ισραήλ κατέχει τὸ μικρὸ μερίδιό του άπ' την άκτή (11 χιλιόμετρα ὅλα ὅλα), πραγματική σφήνα μεταξύ Αιγύπτου και Ύπεριορδανίας, οι συγκοινωνίες μεταξύ των δύο αὐτῶν χωρῶν γίνονται μόνο άπ' τη θάλασσα και μικρά άραβικά πλοιάρια πηγαινοέρχονται κατά μήκος της άκτής μας. Δεν θά ἦτο καθόλου δύσκολο να οργανωθῆ μιá τακτική συγκοινωνία με μεγαλύτερα πλοία πού ὅλο τὸ χρόνο θά πηγαινοερχόντουσαν σιά ήσυχά νερά της Ακάμπας. Η μόνη δυσκολία—πού μπορεί άλλωστε να λυθῆ με διαπραγματεύσεις—άφορᾷ τὸν καθορισμὸ των χωρικών ὕδάτων, γιατί τα σύνορα τεσσάρων κρατῶν—της Αιγύπτου, του Ισραήλ, της Ύπεριορδανίας και της

Σαουδαραβίας—συγκλίνουν στη στενή λωρίδα του κόλπου της 'Ακάμπας, χωρισμένα μόνο από λίγα χιλιόμετρα τα μὲν ἀπὸ τὰ δέ.

Ἡ ζωὴ στὸ νότο.

Οἱ Ἰσραηλινοὶ στὸ Ἐϋλάτ πέρασαν ἤδη ὅλο τὸ καλοκαίρι—τὸ πρῶτο καλοκαίρι τους σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς θερμότερες περιοχὲς τοῦ Ἰσραήλ.

Μὲ τὴν ἀπλή παρουσία τους στὸ μέρος αὐτὸ ἀπέδειξαν ὅτι Ἑβραῖοι ἀποικοιμποροῦσαν νὰ φέρουν εἰς πέρας ἕνα τέτοιο ἐγχείρημα. Οἱ στρατιῶτες μας, οὐσιαστικὰ ἀποκλεισμένοι ἀπ' τὸν κόσμο, ἐλάχιστα ξέρουν ἀπ' ὅτι γίνεται στὸ Κράτος τοῦ Ἰσραήλ καὶ στὸν κόσμο. Καμμιά φορὰ τοὺς πιάνει ἡ νοσταλγία, καὶ εἶναι ἄλλωστε εὐνόητο—ἀλλὰ γενικῶς εἶναι εὐχαριστημένοι. Ἡ πείρα ἀπέδειξε ὅτι τὸ καλοκαίρι ἢ ζεστότερη στιγμή τῆς ἡμέρας εἶναι μετὰ τῆς 1 καὶ τῆς 5 μ.μ. Οἱ ἄνδρες στεγάζονται συνήθως σὲ ξύλινες καλύβες πὺν δὲν εἶναι καὶ πολὺ κατάλληλες γιὰ τὸ τροπικὸ κλίμα τοῦ Νοτίου Νέγκεβ. Ἐγιναν ἤδη δοκιμὲς μ' ἕνα νέο τύπο παράγκας μὲ πολλὰ παράθυρα, μέσα σὴν ὁποία ἡ θερμοκρασία εἶναι σχεδὸν ὑποφερτή. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ντύσιμο, ἢ «λιτότητα» εἶναι στὴν ἡμερησία διάταξη: συνήθως φορᾷνε κοντὰ πανταλονάκια ἢ μαγιώ. Τὰ ἡλιοκαμμένα σῶματα προσδίδουν στοὺς κατοίκους τοῦ Ἐϋλάτ τὴν ἐμφάνιση μιᾶς φυλῆς τῆς ἐρήμου. Ἡ πειστέα, αὐτὴ τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς πολιτισμένης ζωῆς, εἶναι τελείως περιττὴ τὸ καλοκαίρι ἐδῶ: εἶναι τόση ἢ ζέστη, πὺν κανονίας τὰ λίγα βήματα πὺν χωρίζουν τὴν ἀνιλία ἀπὸ τὴν καλύβα, βρῖσκειται κανεὶς τελείως στεγνός.

Τί θὰ γίνῃ τὸ χειμῶνα;

Ὁ ἀνεμος πὺν ἐπικρατεῖ στὸ Νέγκεβ εἶναι ὁ βορρᾶς. Φέρνει κάποια ἀνακούφιση ἀπ' τὴ ζέστη, ἀλλὰ σηκώνει σύννεφα ἀπὸ σκόνῃ. Τυχαίνει συχνὰ νὰ βλέπῃ κανεὶς ἕνα στρόβιλο ἀπὸ ἄμμο νὰ πέφτει πάνω σὲ μιὰ φάλαγγα ἢ σ' ἕνα στρατόπεδο καὶ νὰ τὰ σκεπάζει ἐντελῶς. Τί ἀποτέλεσμα θάχουν αὐτοὶ οἱ ἀνεμοὶ τὸ χειμῶνα πάνω στὸ στάρι;

Λίγα πράγματα εἶναι γνωστὰ σχετικῶς μὲ τὰ ζῶα τῆς περιοχῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ ζαρκάδια καὶ οἱ γκαμήλες τρέχουν καμμιά φορὰ σὲ μεγάλες ομάδες στὶς πεδιάδες. Τὰ ἐρπετὰ διαφέρουν ἀπ' ἐκεῖνα πὺν συναντᾷ κανεὶς βορειότερα. Μερικὲς σαῦρες ἔχουν δύο πόδια μῆκος καὶ μοιάζουν μὲ μικροὺς κροκόδειλους. Αὐτοὶ οἱ παράγοντες, καὶ ἡ ἄγνωστη διάρκεια τῶν βροχῶν καὶ οἱ χεῖμαρροι στὰ «οὐάντι» ἀνησυχοῦν πολὺ τοὺς ἄνδρες πὺν προτίθενται ν' ἀρχίσουν διάφορες καλλιέργειες στὸ Ἐϋλάτ τὸ χειμῶνα.

Μελλοντικοὶ ἀγροκτῆμονες

Παρ' ὅλες τὶς ἐλλειπτεῖς γνώσεις σχετικὰ μὲ τὶς συνθήκες στὴ νότια ἄκρη, οἱ στρατιῶτες πὺν σκοπεύουν νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐδῶ, εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ πραγματοποιήσουν τὸ σχέδιό τους. Ἡ ομάδα, πὺν ἀποτελεῖται ἀπὸ σαράντα πρωτοπόρους, σκοπεύει νὰ ζήσει πρὸ παντὸς ἀπ' τὴν ἀλιεῖα. Θὰ περάσῃ ἕνα στάδιο ἐκπαιδεύσεως σ' ἕνα ἀπ' τὰ χωριά μας ψαράδων τῆς λίμνης Τιβεριάδος ἢ τῆς ἀκτῆς τῆς Μεσογείου. Αὐτοὶ οἱ σαράντα ἄνδρες εἶναι σχεδὸν ὅλοι νέοι μετανάστες. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ὁ συναγωνισμός. Δένε ὅτι ὑπάρχουν καμμιά δεκαρὶά ομάδες πὺν ἔχουν τὴν ἴδια πρόθεση νὰ ἐγκατασταθοῦν στὴν ἀκτὴ τοῦ Ἐϋλάτ, καὶ ἡ ἀμίλλα εἶναι μεγάλη μετὰ τὸν — ποῖα θάχει τὴν τιμὴ νὰ ἐγκατασταθῇ πρώτη πάνω στὴ δευτέρῃ μας θάλασσα.

Μέχρι σήμερον τίποτα δὲν εἶναι γνωστὸ σχετικὰ μὲ τὶς δυνατότητες τῆς γεωργίας—ἐφ' ὅσον βέβαια ὑπάρχει—στὴν περιοχὴ τοῦ Ἐϋλάτ. Πάντως στὴν ἀρχὴ ἢ μελλοντικὴ ἀποικία τοῦ Ἐϋλάτ θὰ εἶναι κατὰ τὸ ἐν ἡμῖν στρατιωτικὸ φυλάκιο. Ἀλλὰ ἕνα πρῶγμα εἶναι βέβαιο: οἱ πρωτοπόροι τῆς νοτιότερης περιοχῆς μας θὰ ἔχουν εἰδικὰ προνόμια καὶ μιὰ ἰδιαίτερη θέση στὸ Ἰσραήλ.

ΙΣΡΑΗΛΙΑΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΒΡΕΧΕΙ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Μπέτ Λίντ, Δεκέμβριος 1949

Σὰν νὰ μὴ ἔφθαναν τὰ ὅσα εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ Ἰσραήλ, σὰν νὰ μὴ ἔφθαναν τὰ Μπατέϋ-ἄολιμ καὶ ἡ ἔλλειψη τροφίμων, οἱ μετανάστες πὺν φθάνουν συνεχῶς καὶ τὸ πρόβλημα τῆς στέγης, ἤρθαν οἱ βροχές. Ἀδιάκοπες, δυνατές, ἐπίμονες γέμισαν τοὺς δρόμους καὶ τὰ ξηραμένα μας ποτάμια, καὶ τὰ νερὰ ὑψώθηκαν πάνω ἀπ' τὰ πεζοδρόμια, μπήκανε στὰ σπίτια, ρίχτηκαν μὲ πείσμα πάνω στὰ τσαντήρια τῶν ὀλίμ, καὶ τὰ σχίσανε καὶ τὰ πλημμύρισαν καὶ ἔφεραν μαζί τους τὴ δυστυχία καὶ τὸν πόνο, τὴν ἀπελπισία καὶ τὴν ἀπογοήτευση.

Ἐνῶ μέσα στὰ σπίτια, μέσα στὶς πόλεις καὶ στὰ χωριά, οἱ οἰκογένειες προσπαθοῦν, ὅπως—ὅπως, νὰ προφυλαχθοῦν ἀπ' τὰ νερὰ, στὸ Μπέτ-ἄολιμ ὁ κόσμος ἔχει παραλύσει. Ἡ κάθε προσπάθεια περιττεύει, τὰ νερὰ μπαίνουν ἀπὸ παντοῦ. Μιὰ λίμνη ἢ γῆ, μιὰ ἀνεξάντλητη πηγὴ νεροῦ ὁ οὐρανός, γρίζος καὶ σκοτεινός. Ἡ βροχὴ, δυνατὴ καὶ σιγανή, ἐπίμονη καὶ διαπεραστικὴ, ἐξακολουθεῖ καὶ πέφτει.

Ἐξω ἀπ' τὸ Μπέτ Λίντ, ἕνα ἀπ' τὰ μεγαλύτερα Μπέτ ἄολιμ τῆς χώρας, δὲν βλέπει κανεὶς τίποτε. Στὸ βάθος, μέσα στὸ βαρὺ πέπλο πὺν δημιουργεῖται ἀπ' τὴ πυκνὴ βροχὴ, διακρίνονται μὲ δυσκολία τὰ τσαντήρια πὺν σκίβουν πρὸς τὴ γῆ, σὰν νὰ μὴν ἀντέχουν στὸ μεγάλο βάρος πὺν ἔπεσε πάνω τους.

Μεταξὺ ἀσφάλτου καὶ στρατοπέδου, ἀπλώνεται μιὰ μεγάλη ἔκταση νεροῦ καὶ λάσπης. Κάπου - κάπου, στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, στέκεται κανένας κάτοικος τῶν τσαντηριῶν. Κυττάζει, ἔτσι, τὸν οὐρανὸ καὶ μετὰ γύρω του, σὰν νὰ τὰχῃ χαμένα, καὶ μέσ' τὰ μάτια του ὑπάρχει μιὰ παράκληση πρὸς τὸν Ὑψιστο, νὰ σταματήσῃ αὐτὸ τὸ μαρτύριο πὺν βαστάει ἤδη πέντε μέρες. Τὸν πλησιάζουμε καὶ τὸν ἀκοῦμε.

«Γιατί τυραννιόμαστε τόσο; Εἴχαμε τὰ σπίτια μας κάποτε καὶ μέσα τους ὅλες τὶς ἀνέσεις. Ἡρθε ὁ Γερμανός καὶ μᾶς τὰ πήρε καὶ μᾶς ἔσπρωξε πρὸς τὸν θάνατον καὶ τὴν καταστροφή. Ὑποφέραμε ἀλλὰ σωθῆκαμε καὶ γυρίσαμε στὰ ἐρειπωμένα μας σπίτια. Ἐκεῖ δὲν βρήκαμε τίποτε, ἐκτὸς ἀπ' τὶς μαῦρες ἀναμνήσεις ἐνὸς παρελθόντος γεμάτου γλύκα καὶ χαρὰ. Κάναμε ὅτι μπορούσαμε γιὰ νὰ ξαναζήσουμε, ἀλλὰ καταλάβαμε ὅτι εἶναι ἀδύνατο, ὅτι ἐδῶ εἶναι ὁ τόπος μας. Καὶ ἤρθαμε. Ἐδῶ εἶναι ἡ πατρίδα μας καὶ ξέρουμε ὅτι πρέπει νὰ ὑποφέρουμε, νὰ ὑπομείνουμε καὶ νὰ συμβάλλουμε ἔτσι στὴν ἀνοικοδόμησι τοῦ τόπου. Ἡμαστέ ἔτοιμοι γιὰ τὰ πάντα. Οἱ βροχές καὶ οἱ λάσπες,

οι στερήσεις και οι κακουχίες, τὰ πάντα είναι ὑποφερτά, ἐφ' ὅσον ἔτσι φτιάχνουμε τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μας. Ἀλλὰ αὐτὰ τὰ παιδιά πρέπει νὰ ζήσουν γιὰ νὰ δούνε τις καλλίτερες μέρες πού θαρθοῦν. Πρὸς Θεοῦ, σῶστε τὰ παιδιά μας, βγάλτε τα ἀπ' τὴ δυστυχία, κάντε τα νὰ νοιώσουν τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα τους, και ἡμεῖς θὰ τὰ βγάλουμε πέρα».

Καθὼς προχωροῦμε, σιγά, μέσα στὸ λαβύρινθο τῶν τσαντηριῶν ἕνα νέο κῆμα βροχῆς πέφτει μὲ λύσσα ἀπάνω μας. Κυττάζουμε μέσα στὰ τσαντήρια και παντοῦ βλέπουμε τὴν ἴδια εἰκόνα ἀπογνώσεως και ἀπελπισίας : νερὰ ἀπὸ παντοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἀκούει κανεὶς τίποτε, παράπονα ἢ πικρὰ λόγια· μιὰ εἶναι ἡ ἔκκληση ὅλων. «Τὰ παιδιά μας, σῶστε τὰ παιδιά μας!»

Μὲ αὐτὴ τὴν ἔκκληση γυρίζουμε στὴν πόλη. Καὶ τὸ Ἰσραήλ ἀφίνει κατὰ μέρος τὰ φοβερὰ ζητήματα πού τὸ ἀπασχολοῦν, τὴν Ἱερουσαλήμ και τις ἐξαγωγές, τὴ στέγαση και τὸν ἐφοδιασμό, και στρέφει τὴν προσοχὴ στὰ παιδιά του. Αὐτὰ τὰ παιδιά εἶναι και δικὰ μας. Εἶναι τὸ μέλλον μας, ἡ φρουρά μας, ἡ ζωὴ μας. Σ' αὐτοὺς βασίζεται ἡ αὐριανὴ ὑπαρξὴ τοῦ νεαροῦ μας Κράτους, αὐτοὶ θὰ ἐργασθοῦν και θὰ τὸ φτιάξουν, ὅπως πρέπει νὰ γίνη, Κράτος γερὸ και γεμᾶτο σφρῖγος. Αὐτὰ τὰ παιδιά πρέπει νὰ σωθοῦν.

«Ἀνοίξτε τις πόρτες σας» εἶπε ἡ κυβέρνησις στὸ λαὸ «και πᾶρτε τα σπίτι σας γιὰ τρεῖς μῆνες, ἕως ὅτου περάσουν οἱ βροχές».

Ἡ ἔκκληση αὐτὴ ἀπευθυνόταν σ' ἕνα λαὸ πού ὑπέφερε και πού ὑποφέρει. Ἄλλοι βρισκόντουσαν πρὸ ὀλίγων μόνον μηνῶν στὸ μέτωπο, ἄλλοι σκουπίζον οἱ ἴδιοι, ὅπως μποροῦν, τὰ πλυμμορισμένα σπίτια τους, ἄλλοι μόνο πρὸ ὀλίγου βγήκανε ἀπὸ τὰ Μπέτ-ἄολιμ, ὅπου ἔζησαν μῆνες και μῆνες. Σ' αὐτοὺς ἀπευθύνεται ἡ Κυβέρνησις. Σ' ἕνα λαὸ πληγωμένο, πού τρώει λίγο χωρίς νὰ μιλάει, πού ξέρει νὰ ἀντιμετωπίση τοὺς κινδύνους μὲ ψυχραιμία, μὲ ὑπομονὴ και μὲ θάρρος, σ' ἕνα λαὸ πού γνώρισε μόνο αἵματα στὴ μακροαῖων ἱστορία του.

Ἀλλὰ οἱ πόρτες ἀνοῖξαν. Ὁ καθένας ξέχασε τὸν πόνο του και τὴ δυστυχία του γιὰ νὰ δῆ τὴ δυστυχία τοῦ ἀδελφοῦ του. Καὶ ὅλοι οἱ ἐργάτες και βιοτέχνες, οἱ στρατιῶτες και οἱ ἔμποροι, ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἀνοῖξε τὴν ἀγκαλιά του στοὺς μικροὺς μάρτυρες τοῦ Μπέτ-ἄολιμ. Καὶ στὴν ἀγκαλιά αὐτῆ, ζεστὴ ἀπὸ ἀγάπη και ἀλληλεγγύη, ἀπὸ ἀφοσίωση και πίστη, στεγάσθηκαν τὰ βρεμμένα κεφαλάκια τῶν παιδιῶν μας και βοήκανε λίγη ἡρεμία και γαλήνη.

Ἀπὸ τὸ Μπέτ-ἄολιμ ξεκινᾶνε τώρα αὐτοκίνητα, γεμᾶτα παιδιά. Ἐξω ἀπ' τὰ τσαντήρια, οἱ μητέρες κλαῖνε, γιὰ τὸ χωρισμό, γιὰ τὴ θυσία τους, ἀπὸ τὴ χαρὰ πού τὸ παιδί τους θὰ σωθῆ, ἀπὸ εὐγνωμοσύνη πρὸς ὅσους ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν ὑγεία τους και τὸ καλὸ τους

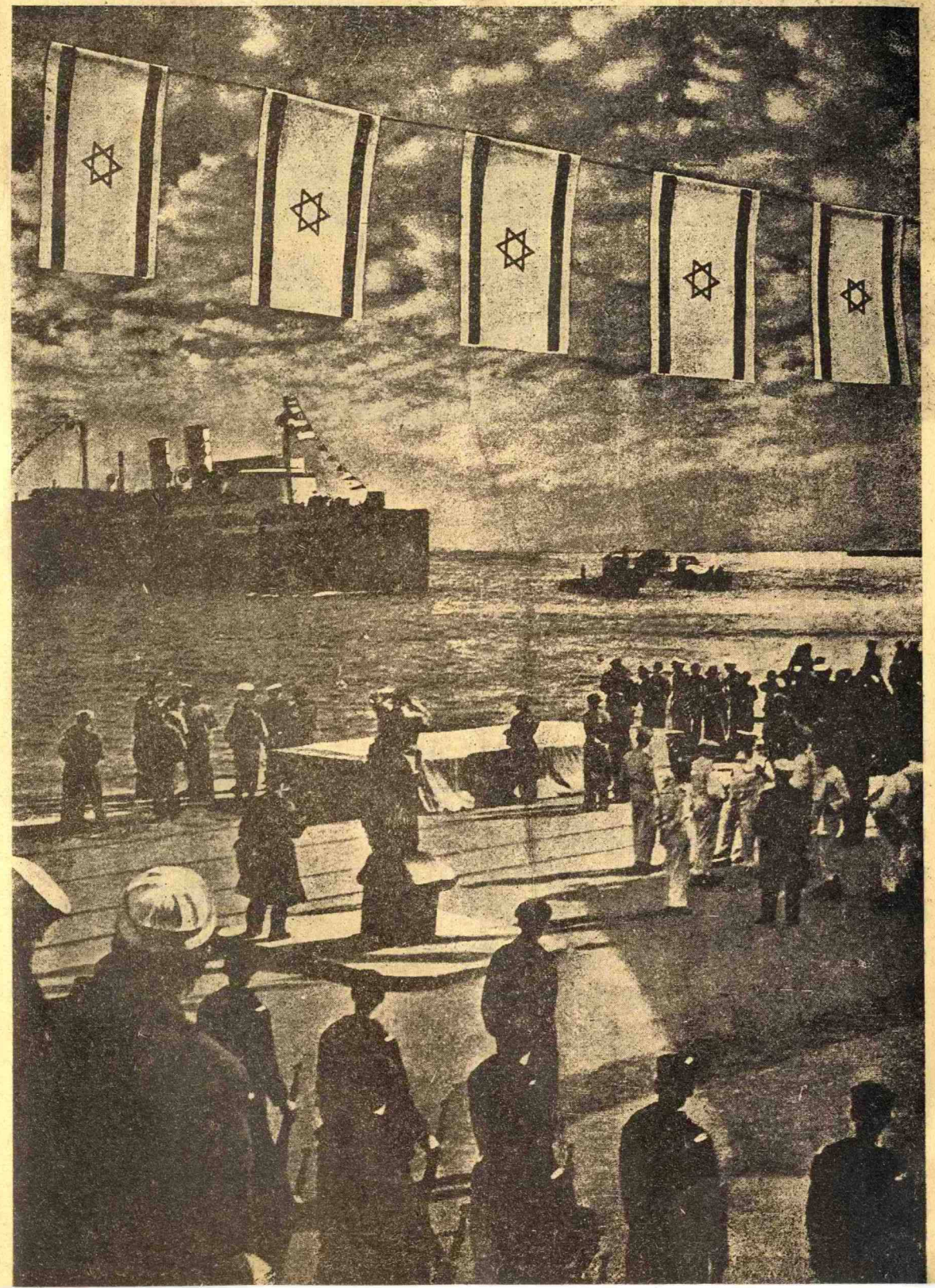
Καθὼς τὸ αὐτοκίνητο ἐπιστρέφει στὸ Τέλ Ἀβίβ, ὁ ἥλιος ἐμφανίζεται σὰν γιὰ νὰ συμμετάσχη και αὐτὸς στὸ μεγάλο αὐτὸ ἔργο. Αὐτὸ εἶναι τὸ Ἰσραήλ. Μεγάλο Ἔθνος, μὲ μεγάλη συναίσθησι τοῦ πεπρωμένου του! Ἔτσι προχωρεῖ ὁ λαὸς μας. Ἀπ' τὴ διασπορὰ στὸ Γισούβ ἦρθε μὲ βροχές και μὲ τρικυμίες. Στὸ Γισούβ, ἐργάζεται πάλι μὲ βροχές και τρικυμίες, ἀτάραχος και δυνατός.

Καὶ τὰ παιδιά φθάνουν στις πόλεις μας : στὴν πρωτεύουσα—τὴν Ἱερουσαλήμ—, στὸ Τέλ-Ἀβίβ, στὴ Χάιφα, στὴ Νατάνια. Στὰ Μπέτ-ἄολιμ οἱ γονεῖς, πιδ ἡσυχιοι, προετοιμάζονται, κάτω ἀπ' τὸ χλιαρὸ χειμωνιάτικο ἥλιο, γιὰ τοὺς δύσκολους βροχεροὺς μῆνες πού τοὺς περιμένουν.

Στὰ εἰδικὰ γραφεῖα ὑποδοχῆς τῶν παιδιῶν σχηματίζονται οὐρές. Ἐνα παιδί σὲ κάθε σπίτι. Καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἂν ὁ ἥλιος κρύβεται ἀκόμα, εἶναι ἐπειδὴ ὑπάρχουν ἀκόμα παιδιά στὰ τσαντήρια. Θὰ ξαναβγῆ, ζεστὸς και δυνατός, σὰν θεῖα ἀμοιβή, γιὰ ὅλους, ὅταν και τὸ τελευταῖο παιδί θάχη τακτοποιηθῆ.

Γ. Φ.

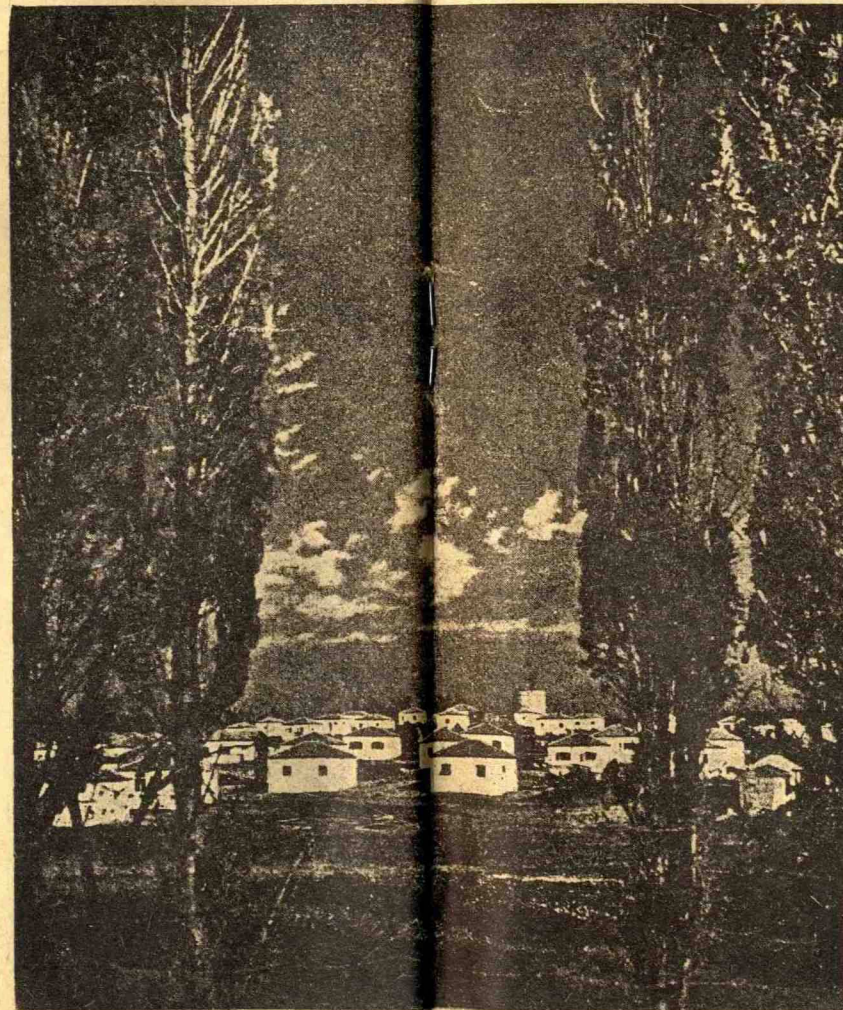
Τὸ Ἰσραήλ ὑποδέχεται τοὺς Ὀλιμ

ΝΕΕΣ ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ

(Ανω): Μία συνοικία που χτίσθηκε κατά τον πόλεμο της ανεξαρτησίας, στα προάστεια του Τέλ-Αβίβ. 640 οικογένειες περίπου παλιών πολεμιστών και μεταναστών ἐγκαταστάθηκαν στα καινούργια σπίτια. Τα σχέδια είναι έτοιμα για ἑκατοντάδες ἀπό τέτοιες συνοικίες.

ΝΕΑ ΧΩΡΙΑ

(Ἄριστερά): Ἐνα νέο χωριό, κοντά στην Χέρτζλια, στὸν κάμπο τοῦ Σαρὸν. Οἱ μετανάστες καὶ οἱ στρατιῶτες που ἀπολύονται πικνώνουν τὸν ἀγροτικό πληθυσμό.

του Ἀγκρομπάνκ, του Κυριάτ Ἐλιάου και του Κυριάτ Σαμουέλ, μεταβλήθησαν ἤδη σὲ στρατόπεδα ἐργασίας.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΕΓΑΣΣΕΩΣ

Εἶναι τὸ σπουδαιότερο, λόγῳ τοῦ χειμῶνα. Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς μετανάστες τῆς «Ἀλιάτ Ἀνόαρ (Μετανάστευση τῶν παιδιῶν και τῶν νέων), ἀπ' ἐκείνους πὸν εἶχαν ἐπιστρατευθῆ ἢ στεγάσθησαν σὲ συγγενεῖς, και ἀπ' τὶς λίγες περιπτώσεις ἀνθρώπων πὸν νοίκιασαν σπίτια, οἱ περισσότεροὶ μετανάστες χρειάζονται τὴ βοήθεια τῶν ἐθνικῶν ἰδρυμάτων γιὰ τὴν ἀνεύρεση στέγης. Τὸ μέρος τοῦ προσωρινοῦ προγράμματος ἀνεγέρσεως κατοικιῶν πὸν πραγματοποιήθηκε ἤδη μεταφράζεται στοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς: 16.755 πέτρινα σπίτια, 7.112 ξύλινα και 5140 παράγκες, σύνολο 29.007 κατοικίες, τῶν ὁποίων ἢ τιμὴ ὑπολογίζεται σὲ 200 ἰσραηλιακὲς λίρες ἢ μία. Ὅλα αὐτὰ τὰ σπίτια εἶναι προσωρινά: οἱ μετανάστες τὰ ἐγκαταλείπουν μόλις εἶναι ἔτοιμα τὰ ὀριστικά τους σπίτια, πὸν κτίζονται τώρα. Κάθε ξύλινο σπίτι κοστίζει 300 ἰσραηλιανὲς λίρες και τὸ μηνιαῖο νοίκι εἶναι Λ.Ι. 45. Ἡ ἔταιρεία «Ἀμιντάρ» πὸν ἔχει κεφάλαιο Λ.Ι. 400.000 και ἐπιχορηγεῖται ἀπὸ τὸ Ἑβραϊκὸ Πρακτορεῖο, κτίζει τὰ ὀριστικά αὐτὰ σπίτια εἴτε μόνη της εἴτε σὲ συνεργασία μὲ ἄλλες ἐπιχειρήσεις πὸν ἐξαρτῶνται ἀπ' αὐτή, και θάχη τελειώσει 17000 σπίτια ἕως τὸ τέλος Φεβρουαρίου 1950. Τὸ μηνιαῖο νοίκι τῶν σπιτιῶν αὐτῶν, πὸν θὰ παραχωροῦνται στοὺς ἀπόρους μετανάστες, θὰ εἶναι ἀπὸ 5 ἕως 7 λίρες. Ἐνα μέρος ἀπὸ τὰ σπίτια αὐτὰ θὰ δοθῆ σὲ μετανάστες οικονομικῶς ἀνεξάρτητους ἀντὶ 750-850 λιρῶν, ἀπὸ τὶς ὁποῖες 350 θὰ πληρωθοῦν ἀμέσως και οἱ ἄλλες σὲ δέκα ἐτήσιες δόσεις. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ σπίτια πὸν ἀνεφέρθησαν στὴν ἀρχὴ τοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ, ἄλλα οἰκήματα διέτεθησαν γιὰ 3.000 οἰκογένειες ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1949.

Η ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ

Μεγάλη ἐπιτυχία σημείωσε ἡ ἀπορρόφηση τῶν «ὄλιμ» στὰ ἐγκαταλειμμένα ἀραβικά χωριά, στὶς ἀποικίες και στὰ «κιμποντισίμ», καθὼς και στὸν ἀποικισμό τῶν ἀκαλλιέργητων περιοχῶν. Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πὸν προτιμᾶνε τὸ δρόμο αὐτό. Τὰ παλιὰ «κιμποντισίμ» ἀπορρόφησαν ἕως τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1949, 332 οἰκογένειες. Ἄλλες βρῆκαν στέγη και δουλειὰ σὲ δέκα «μοσαβότ» (χωριά μὲ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία). 3196 οἰκογένειες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες τὸ 33% προέχεται ἀπὸ στρατόπεδα τῆς Εὐρώπης, τὸ 11% ἀπ' τὴν Τσεχοσλοβακία, τὸ 10% ἀπ' τὴ Βουλγαρία, τὸ 6% ἀπ' τὴν Γιουγκοσλαβία, τὸ 5% ἀπ' τὴν Ἑμενὴ και οἱ ἄλλες ἀπ' τὴν Ἑλλάδα, τὴ Ρουμανία, τὴν Τουρκία και τὴ Βόρειο Ἀφρικὴ, τακτοποιήθηκαν σὲ 42 ἐγκαταλειμμένα ἀραβικά χωριά, ὅπου χτίζονται νέα σπίτια. Κάθε οἰκογένεια ἔλαβε ἀπὸ ἕνα μικρὸ κτῆμα. Οἱ μετανάστες ἀσχολοῦνται μὲ τὴν προετοιμασία τῆς γῆς, τὴν φύτευση δένδρων και λαχανικῶν πὸν θὰ ἐξασφαλίσουν τὸ μέλλον τους. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δοκιμαστικοῦ ἔτους ὅλοι θὰ μπορέσουν νὰ προσαρμοσθοῦν στὴν ἀγροτικὴ ζωὴ και νὰ λάβουν ἕνα ὀριστικὸ και μεγαλύτερο κτῆμα. 4849 ἄτομα τακτοποιήθηκαν σὲ «κιμποντισίμ», ὅπως εἶπαμε πὸν πάνω. 100 οἰκογένειες ἔγιναν δεκτὲς μέχρι τοῦ Ἰουλίου 1949 σὲ ἀποικίες τῆς Βορείου Γαλλίας. Στὴν ἀπορρόφηση τῶν νέων μεταναστῶν φυσικὰ βοήθησαν πολλοὶ οἱ μεγάλες και παλιὲς ἀποικίες, καθὼς ἐπίσης και πολλοὶ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ πὸν δέχθηκαν νέους συνεταιριστοὺς ἢ δημιούργησαν νέους συνεταιρισμοὺς ἀπὸ μετανάστες, ὅπως ἔγινε στὴν Χεντέρρα, στὸ Μπέτ Νταγκοῦ, στὴν Τιβεριάδα και στὸ Γιανέ. Γενικῶς αὐτοὶ οἱ νέοι συνεταιρισμοὶ συγκέντρωσαν τὸ 54.2%

Τὸ φλέγον ζήτημα

Ἡ στέγασση και ἡ ἀπορρόφηση τῶν μεταναστῶν

τοῦ κ. Σολ. Μπίτη

ἐντεταλμένου ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως τοῦ Ἰσραήλ

Τὸ πρόβλημα πὸν ἀπασχολεῖ τοὺς Ἑβραίους ὅλου τοῦ κόσμου και πρὸ παντὸς τὶς μάξες τῶν Ἑβραίων πὸν ἔχουν ἤδη μεταναστεύσει ἢ πὸν σκοπεοῦν νὰ μεταναστεύσουν στὸ Ἰσραήλ, εἶναι τὸ πῶς θὰ στεγασθοῦν και θ' ἀπορροφηθοῦν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι, πρωταγωνιστὲς ἑνὸς μοναδικοῦ στὴν ἱστορία φαινομένου μαζικῆς μεταναστεύσεως.

Ἀνήγγειλαν πρὶν λίγους μῆνες, ὅτι τὸ σπουδαιότερο πρόβλημα, ἐκεῖνο τῆς στέγης, θάβρισκε τὴ λύση του κατὰ τὸν Ἀπρίλιο 1950. Τότε ὁ ρυθμὸς τῆς ἀνεγέρσεως σπιτιῶν θὰ ἦταν γρηγορότερος ἀπὸ τὸν ρυθμὸ μὲ τὸν ὁποῖον θαρχόντιουσαν οἱ μετανάστες. Τώρα οἱ προβλέψεις αὐτὲς ξεπεράσθηκαν ἀπ' τὴν πραγματικότητα. Ἐνῶ τὸ περασμένο Νοέμβριο 13.000 μετανάστες ἔφθασαν στὸ Ἰσραήλ, 14.000 ἄτομα στεγάσθηκαν σὲ σπίτια τελειωμένα τὸν ἴδιο μῆνα.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΥΠΟΔΟΧΗΣ

Τὰ στρατόπεδα ὑποδοχῆς στὸ Ἰσραήλ εἶναι 38, μεταξὺ τῶν ὁποίων 5 στρατόπεδα ἐργασίας και προσωρινῆς κατοικίας: στὰ στρατόπεδα αὐτὰ ὑπῆρχαν, κατὰ τὰ τέλη Νοεμβρίου 1949, 94.307 «ὄλιμ». Μὲ τὴν στέγασση τῶν 14.000 χιλιάδων μεταναστῶν πὸν ἀναφέραμε πὸν πάνω, ἔμειναν ἐκεῖ 80.307 ἄτομα. Καταβάλλονται προσπάθειες γιὰ νὰ διευκολυνθῆ ἡ ζωὴ τῶν μεταναστῶν σ' αὐτὰ τὰ κέντρα ὑποδοχῆς, πὸν ἀναγκαστικῶς εἶναι ὑπερπλήρη, και γιὰ τὴν ταχύτερη τακτοποίησή τους σ' ἕνα σπίτι και σὲ μιὰ δουλειὰ. Προσπάθειες γίνονται ἐπίσης γιὰ νὰ μεταβληθοῦν μερικὰ στρατόπεδα ὑποδοχῆς σὲ στρατόπεδα ἐργασίας και προσωρινῆς κατοικίας, στὰ ὁποῖα οἱ «ὄλιμ» θὰ ζοῦνε ἀπὸ τὸ προῖόν τῆς ἐργασίας τους.

Στὰ στρατόπεδα αὐτὰ ἐργάζονται ἤδη ἀρκετοὶ μετανάστες — κ' ἄλλοι θὰ ἐργασθοῦν ἀργότερα — στοὺς πορτοκαλεῶνες, και ὑπολογίζεται ὅτι αὐτὴ ἡ ἐργασία θ' ἀπορροφήσῃ 15.200 ἄτομα, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς τακτικὸς ἐργάτες πὸν ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἴδια δουλειὰ στὶς ἀποικίες. Οἱ σκηνὲς θὰ ἐξαφανισθοῦν και στὴ θέσῃ τους θὰ κτισθοῦν σπίτια ἢ παράγκες. Κάθε οἰκογένεια ἢ μιὰ ὀμάδα ἀπὸ ἐργένηδες θὰ λάβῃ ἕνα δωμάτιο και μιὰ μικρὴ κουζίνα. Ὅσες οἰκογένειες θὰ θεωρηθοῦν κατάλληλες, θὰ κατευθυνθοῦν πρὸς τὸν ἀποικισμό. Ἄλλοῦ θὰ ἐγκατασταθοῦν οἱ μετανάστες ἀνίκανοι γιὰ χειρονακτικὴ ἐργασία. Τὰ στρατόπεδα τοῦ Ρεχοβότ (Ἀντάσσα), τῆς Χέρτσλιας, τῆς Χεντέρρας,

των «όλιμ», ενώ οι άλλοι μετανάστες πρότιμησαν να συνεταιρισθούν με πεπειραμένους αγρότες. 130.000 λίρες δόθηκαν ήδη ως δάνεια κι' άλλες 500.000 θ' αποτελέσουν ένα κεφάλαιο για τον ίδιο σκοπό.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ, ΤΕΧΝΙΤΕΣ, ΕΡΓΑΤΕΣ κ.τ.λ.

Υπάρχουν ήδη στη χώρα πολλοί ειδικευμένοι εργάτες που βρήκαν δουλειά, αλλά παρατηρείται μεγάλη ζήτηση προ πάντος στη μεταλλουργία. Ζητούνται επίσης υποδηματοποιοί, βυρσοδέψες, μαραγκοί, μάγειροι, ύφαντουργοί. Στα ελεύθερα επαγγέλματα ζητούνται μηχανικοί όλων των κατηγοριών ως και νοσοκόμες κάτω των 40 ετών.

Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Το συμπέρασμα είναι ότι στο Ισραήλ ετοιμάζεται το μέλλον των χιλιάδων και χιλιάδων μεταναστών που θα γυρίσουν στην πατρίδα τους. Κάθε έβραϊός έχει τη θέση του εάν θέλη να εργασθῆ. Έτσι αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά ότι το μέλλον του Ισραήλ και του έβραϊκού λαού είναι στα χέρια του καθένα μας. Κάθε έβραϊός ως κνήνη λοιπόν το καθήκον του, ανοίγοντας για τον εαυτόν του και για τα αδέλφια του το δρόμο που οδηγεί στη Σιών και στην εθνική αναγέννηση.

Μία ώρα με τη Μάξα Νορντάου

του Θ. Αταγκί

«Ήμουν στο νεκροταφείο του Τέλ-Αβίβ, βυθισμένη στις σκέψεις μου μπροστά στον τάφο του πατέρα μου. Με πλησίασε ένας άνδρας, που απ' το ντύσιμό του φαινόταν εργάτης, και με ρώτησε τίνας ήταν ο τάφος. Του τόπα, χωρίς όμως και να του φανερώσω τόνομά μου. Ο άνθρωπος συνέχισε τότε, λέγοντας ότι ο Μάξ Νορντάου ήταν ένας απ' εκείνους στους οποίους χρωστούσαμε το Κράτος του Ισραήλ κι' ότι μαζί με τον Χέρτζλ είχε βάλει τα θεμέλια της εθνικής ανεξαρτησίας μας. Είπε αυτά τα λόγια χωρίς καμμία συγκίνηση, αλλά η ειλικρίνειά του με συγκίνησε βαθειά. Αυτή η τυχαία, σύντομη συνάντηση κοντά στον τάφο του πατέρα μου, θα μείνη όπωσδήποτε με ταξὺ των ώριμότερων αναμνήσεων από την επίσκεψή μου στο Ισραήλ...»

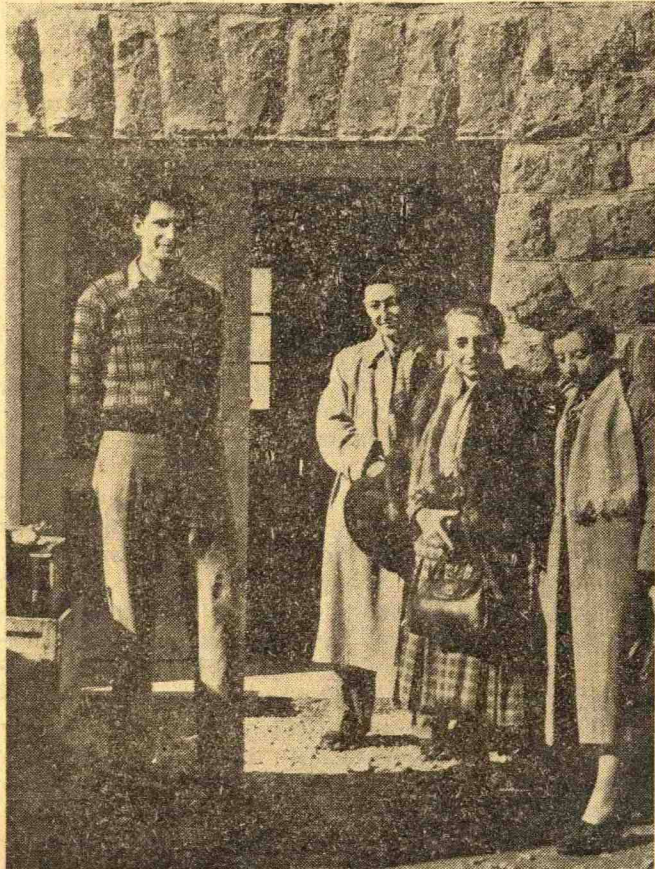
Η Μάξα Νορντάου μου διηγείται αυτό το περιστατικό σ' ένα μικρό ξενοδοχείο της Ιερουσαλήμ. Αυτή η γυναίκα που έδωσε στη σιωνιστική λογοτεχνία μια σημαντική βιογραφία του πατέρα της, γνωρίζει τον Μάξ Νορντάου πολύ περισσότερο απ' όσο θα μπορούσε να φαντασθῆ κανείς λόγω των οικογενειακών σχέσεών της μαζί του. Με τη δύναμη της ανάλυσεως και του στοχασμού κατόρθωσε να ανακαλύψει την ενδόμυχη ουσία της σκέψεως του ανθρώπου αυτού, στον οποίο το σθένος και η διεισδυτική ικανότητα συνδυάζονταν με μια μεγάλη λεπτότητα πνεύματος. Η συνομιλία μας περιτρέφεται προ πάντος γύρω απ' τις εντυπώσεις της Μάξα Νορντάου απ' το ταξίδι της. Η συνομιλήτριά μου έχει ένα σπάνιο αφηγηματικό ταλέντο καθώς κι' εκείνη την ευκολία του λό-

γου που είναι χαρακτηριστική στους ανθρώπους ποτισμένους απ' τη γαλλική μόρφωση, και που μεταμορφώνει κάθε συνέντευξη σε μια έξαιρετικά ενδιαφέρουσα συνομιλία.

«Ήρθα πολλές φορές στην Παλαιστίνη, αλλά είναι η πρώτη φορά που βρίσκομαι στο Κράτος του Ισραήλ. Η αλλαγή είναι αξιοσημείωτη, όχι μόνο στα συγκεκριμένα γεγονότα, αλλά και στα αίσθηματά που δοκιμάζει ο επισκέπτης που έχει ήδη εξοικειωθῆ με τη χώρα και τα πολλαπλά προβλήματα που παρουσιάζει. Το κυριώτερο σημείο είναι η ατμόσφαιρα ελευθερίας, που είναι διάχυτη παντού. Στα προηγούμενα ταξίδιά μου, μου είχε κάνει εντύπωση η αυτοπεποίθηση του Γισούβ, που ζούσε στην πατρίδα. Αλλά αυτή τη φορά προστίθεται το μεθυστικό αίσθημα της πολιτικής κυριαρχίας και της εθνικής ανεξαρτησίας, αίσθημα που γνωρίζουν καλά οι κατά παράδοση ελεύθεροι λαοί. Μεγάλη εντύπωση μουκανε και η επίσκεψη στην Κνέσσετ. Μου ήταν δύσκολο να σκεφθῶ ότι αυτός ο όργανισμός που έδειχνε μια τέτοια ώριμότητα και μια τέτοια συναίσθηση της ευθύνης σε κάθε πράξη του, ήταν στο κάτω - κάτω το νεαρότερο κοινοβούλιο του κόσμου. Το κοινοβούλιο ενός Κράτους μ' ενάμισο χρόνο ζωής...».

Και συνεχίζει: «Παρατήρησα επίσης μια μεγάλη βελτίωση στην αγωγή του κόσμου». Αφίνω μια στιγμή τις σημειώσεις μου, και την κυτάζω κατάπληκτος. Η κυρία Μάξα Νορντάου χαμογελάει και ολοκληρώνει τη σκέψη της! «Εννοώ πράγματι την καλή ανατροφή του κόσμου. Έφυγε

νά βρεθῶ πρὶν λίγες μέρες σ' ἓνα μικρὸ ἐπεισόδιο πού δὲν εἶδα πουθενά ἄλλου, οὔτε στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη οὔτε στὴν Ἀμερική. Ἐγινε στὸ Τέλ-Ἀβίβ. Τὸ αὐτοκίνητό μας εἶχε σταματήσει στὴ γωνία ἐνὸς κεντρικοῦ δρόμου, σ' ἓνα σημεῖο ὅπου ἀπαγορεύεται ἡ στάθ-

Ἡ κ. Μάξα Νορντάου μετὴν κόρη της στὸ Νεβέ-Ἰλάν.

μευση. Μᾶς πλησίασε ἓνας ἀστυφύλακας καὶ μετὴ μεγαλύτερη εὐγένεια, ζήτησε συγγνώμη ἀπ' τὸν σωφῆρ καὶ τοῦ ζήτησε νὰ πληρώσῃ τὸ πρόστιμο γιὰ παράβαση τῶν κανονισμῶν τῆς κυκλοφορίας. Ὁ σωφῆρ ζήτησε συγγνώμη μετὴ σειρά του, πλήρωσε καὶ πέρνοντας τὴν ἀπόδειξη εὐχαρίστησε τὸν ἀστυφύλακα.....».

Δὲν εἶπα βέβαια στὴ συνομιλήτριά μου ὅτι κατ' ἐξαιρετικὴ τύχη εἶχε δεῖ ἓνα θέαμα πού οἱ Ἰσραηλιανοὶ δὲν εἶδαν ποτέ! Καὶ γιὰ νὰ μὴ μειώσω τὴν ἀξία αὐτῆς τῆς εὐνοϊκῆς ἐντυπώσεως, ἀλλάξα κουβέντα. «Ἐσεῖς πού γνωρίζετε τόσο καλὰ τὴ σκέψη τοῦ πατέρα σας, μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε ποιά θὰ ἦσαν τὰ αἰσθήματά του γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ Κράτους, ἢ ἐὰν ζοῦσε σήμερα;»

«Ἡ ἐρώτησή σας μετὴ κάνει λίγο νὰ δι-στάξω. Εἶναι δύσκολο νὰ βλέπει κανεὶς τὰ πράγματα μετὰ τὰ μάτια ἐνὸς ἄλλου, κι' ἂν ἀκόμα αὐτὸς ὁ ἄλλος εἶναι ὁ πατέρας του. Τὶ νὰ πῆ κανεὶς, ὅταν μάλιστα πρόκειται γιὰ τὸν Μάξ Νορντάου, μετὴ τίς τολμηρὲς ἀντιδρασιαί του καὶ τὴ δυνατὴ ιδιοσυγκρασία του. Ὑπάρχει μιὰ σκέψη πού μετὰ ἀπορροφᾷ ἀπ' τὴ στιγμή πού βρέθηκα στὸ Ἰσραήλ: ἡ προφητεία τοῦ πατέρα μου γιὰ τὴν μαζικὴ «ἀλιγιά» (μετανάστευση) πραγματοποιεῖται τώρα. Τὴν ὄνειρεύθηκε ὅλη του τὴ ζωὴ. Τὴ θεωροῦσε ἀκρογωνιαῖο λίθο τοῦ σιωνισμοῦ. Δὲν μπόρεσα νὰ μὴ τὸ

σκεφθῶ, πρὶν ἔρθω στὸ Ἰσραήλ, ὅταν ἔβλεπα τίς προετοιμασίες παντοῦ στὸν κόσμον γιὰ νὰ πᾶνε στὸ Ἰσραήλ, καὶ τὸ σκέπτομαι ἀκόμα τώρα πού βλέπω κάθε μέρα τὰ πλοῖα πού ἀγκυροβολοῦν στὰ λιμάνια μας μετὰ τὸ φορτίο τους ἀπὸ ἐπαναπατρισθέντες. Πόσο θὰ ἦταν εὐτυχῆς ὁ Μάξ Νορντάου ἐὰν τ' ἄβλεπε μετὰ τὰ μάτια του καὶ ἂν

γνώριζε τὴ νέα μας γενιά πού ἀγνοεῖ τοὺς ἐξευτελισμοὺς τῆς Διασποράς, αὐτὴ τὴ νεολαία πού εἶναι ἡ ἴδια ἡ προσωποποίηση τῶν ὀνείρων πού ἔκανε γιὰ τὸ λαὸ του. Αὐτὴ τὴν ὑγιὴ αἰσιοδοξία τῶν Ἰσραηλιανῶν κατ' ἀντίθεση μετὰ τὴν ἀπαισιοδοξία τῶν Ἑβραίων τῆς Διασποράς-ὁ πατέρας μου τὴν εἶχε προβλέψει περισσότερο ἀπὸ πενήντα χρόνια πρὶν, γιὰ τὸ φαινόμενον φυσικὸ νὰ ἔχη ἓνας λαὸς πού ζεῖ στὴν πατρίδα του, τὴν ὑγιὴ ἀρετὴ τῆς αἰσιοδοξίας».

Ἡ κυρία Νορντάου σωμαίνει λίγα δευτερόλεπτα, σὰν γιὰ νὰ ψάξῃ στὴ μνήμη της, καὶ νὰ ξαναφέρει στὴν ἐπιφάνεια ἀναμνήσεις θαμμένες στὰ βάθη τοῦ παρελθόντος. Καὶ ὕστερα συνεχίζει σὰν κατ' ὑπαγόρευση μιᾶς ἐσωτερικῆς φωνῆς «Δὲν μπορῶ νὰ σὰς πῶ πόσο εἶμαι συγκινημένη βλέποντας τὴν πνευματικὴ μορφὴ τοῦ πατέρα μου νὰ ξαναπαίρνῃ τὴν ψηλὴ θέση πού τοῦ ἀνήκει, στὴ ζωὴ τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ. Ἦταν μιὰ ἐποχὴ πού τὸ ὄνομά του εἶχε μείνει λίγο στὸ περιθώριο καὶ δὲν εὐρισκε τὴν ἀπήχηση πού τοῦ ἀξίζει στὴν ἐκπαίδευση τῆς νεολαίας. Ὑπῆρξε πολὺ πετυχημένη ἡ πρωτοβουλία τῶν ἐθνικῶν μας ἰδρυμάτων νὰ γιορτάσουν μετὰ τέτοια λαμπρότητα τὴν ἐκατοστὴ ἐπέτειο τῆς γεννήσεώς του καὶ νὰ φέρουν τὸ λαὸ καὶ τὴ νεολαία κοντὰ στὶς ἰδέες τοῦ Μάξ Νορντάου. Ἀπεφάσισα ν' ἀφιερῶσω ὅλη τὴ διαμονὴ στὸ Ἰσραήλ στὴν προσπάθεια νὰ καταστήσω γνωστὲς στὸ κοινὸ ὅλες τίς πλευρὲς τῆς προσωπικότητάς του πατέρα μου. Οἱ διαλέξεις πού ἔκανα στὴν Ἱερουσαλήμ, στὸ Τέλ-Ἀβίβ, καὶ στὴν Χαίφα εἶχαν ὡς θέμα τὸν Μάξ Νορντάου ὡς συγγραφέα, ὡς καλλιτέχνη καὶ ὡς γιατρό. Αὐτὲς οἱ διαλέξεις ὁργανώθηκαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα διαφόρων ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων πού ἐνδιαφερόντουσαν γιὰ μιὰ ὀμίληση σχετικὴ μετὰ τὸν κλάδο τους. Παντοῦ μᾶς ἔγινε ἡ θερμότερη ὑποδοχὴ, στὴν οἰκογένειά μου καὶ σ' ἐμένα.....».

Ἡ οἰκογένεια τῆς κυρίας Νορντάου παρίσταται στὴ συνομιλία μας. Ὁ ἄνδρας της, ὁ κ. Κλώντ Γκρουνμπλάτ-Νορντάου γνωρίζει πολὺ καλὰ τὴ χῶ-

ρα ἀπὸ τὰ πολλὰ ταξίδια πού ἔκανε στὸ παρελθὸν καὶ μιλάει ἐξαιρετικὰ Ἑβραϊκά. Τὸ 1911, ὅταν τελείωσε τίς πανεπιστημιακὲς σπουδὲς στὸ Παρίσι, πῆγε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Παλαιστίνη ὅπου προετοίμασε τὴν μελέτη του «Οἱ δυνατότητες βιομηχανικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς Νεκρῆς Θάλασσας». Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη οἱ καθηγητὲς τῆς Σορβόννης ἐξέφρασαν ἀμφιβολίες σχετικὰ μετὰ τίς δυνατότητες μιᾶς τέτοιας ἐκμεταλλεύσεως... Ὁ κ. Γκρουνμπλάτ-Νορντάου ὑπῆρξε τὸ 1936 ἓνας ἀπ' τοὺς εἰδικούς πού ἔλαβαν μέρος στὴν κατασκευή τοῦ λιμανιοῦ τοῦ Τέλ-Ἀβίβ. Ἐχει ἐπίσης στὸ ἐνεργητικὸ του ἄλλες ἐπιτυχίες σὲ διάφορα μέρη τῆς χώρας. Συνεργάσθηκε μετὰ τὴ γυναῖκα του στὴ βιογραφία τοῦ Μάξ Νορντάου. Ἡ κόρη τους Κλώντ-Γκρουνμπλάτ μιλάει ἐπίσης πολὺ καλὰ τὰ Ἑβραϊκά, μολονότι στὸ σπίτι οἱ Νορντάου μιλοῦν γαλλικὰ. Ἡ δεσποινὶς Νορντάου εἶναι μιὰ νέα τραγουδίστρια μετὰ ταλέντο, καὶ θὰ δώσῃ μερικὰ ρεσιτάλ ἀπὸ τὸ Κόλ-Ἰσραήλ, μετὰ συνοδεία κιθάρας πού παίζει ἡ ἴδια.

Τὴ στιγμὴ πού χωρίζουμε, ἡ κυρία Νορντάου μοῦ λέει: «Ἐνα ἀπ' τὰ ἔργα πού βρίσκονται πρὸ κοντὰ στὴν καρδιά μου εἶναι ἡ ἀνέγερση τοῦ «Κυριάτ-Νορντάου» πού θὰ διαιωνίσῃ τὴ μνήμη τοῦ πατέρα μου. Αὐτὴ ἡ πόλις, πού εἶναι ἤδη ἔτοιμη στὰ σχέδια, θὰ κτισθῇ στὴν ἀκτὴ, στὸ Σαρὸν, κοντὰ στὴ Νατάνια. Τὸ μέρος εἶναι θαυμάσιο καὶ σκοπεύουμε νὰ κτίσουμε ἐκεῖ ἓνα σπίτι. Ἴσως μπόρῃσουμε τότε νὰ πραγματοποιήσουμε τὸ ὄνειρο τῆς μητέρας μου, πού εἶναι 97 ἐτῶν, καὶ νὰ τὴ φέρουμε στὸ Ἰσραήλ, στὴν πόλιν πού ἔχει τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός της. Εἶμαι πάρα πολὺ εὐγνώμων στὸ Κέρεν Καγιμέτ γιὰ τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλία του, γιὰ τὸ αὐτὸ ὀφείλεται ἡ πρώτη ἰδέα τοῦ Κυριάτ-Νορντάου.»

Καὶ ἡ Μάξα Νορντάου τελειώνει χαμογελώντας: «Μὴ ξεχνᾶτε νὰ εὐχαριστήσητε ἐκ μέρους μου ὅλα τὰ πρόσωπα χάρις στὰ ὁποῖα ἡ διαμονὴ μου στὸ Ἰσραήλ ἔγινε μέρα μέρα γιορτῆς καὶ αἰσθάνθηκα στὴ χῶρα αὐτὴ τόσο κοντὰ μετὰ τὴ σκέψη στὸν μεγάλο Πατέρα μου».

Ἡγέτες τοῦ Ἰσραήλ

τοῦ Π. Μπὰτ - Γεντινιᾶ

Ὁ Ράμπτ Λέβιν ἀριστερά καὶ ὁ Γάμπτ Φίσιμαν δεξιά.

Παλαιστίνη τὸ 1913, καὶ σὰν τὸν Μπέν - Γκουριὸν καταδικάσθηκε εἰς θάνατο ἀπὸ τὸν Τοῦρκο Τζεμάλ Πασᾶ. Σώθηκε κατόπιν τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ, Μοργκεντάου πατέρα, πὺ κατώρθωσε νὰ μεταβληθῇ ἡ ποινὴ σ' ἐξορία : σὰν τὸν Σαρέτ, τὸν Ρεμέξ καὶ τὸν Ζόζεφ, συνελήφθη ἀπὸ τοὺς Βρεταννοὺς στίς 29 Ἰουνίου 1946, ὡς ἡγέτης τοῦ Γισούβ. Πράγματι ἦταν πρόεδρος τοῦ ἐκτελεστικοῦ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πρακτορείου ἀπὸ τὸ 1935.

Ὁ ΡΑΜΠΙ ΓΙΕ ΟΥΔΑ ΛΕ·Γ·Μ Π ΦΙΣΜΑΝ, ἡλικίας 74 ἐτῶν, πρόεδρος τῆς παγκοσμίας ὀργανώσεως τῶν Μίτσαχκῆ, εἶναι ὁ κλασσικὸς τύπος τοῦ ταλμουδιστῆ μετὰ τὴν ἀπέραντη σοφία, ἀλλὰ εἶναι ταυτοχρόνως σιωνιστὴς ἡγέτης καὶ πολιτικὸς ἀρχηγὸς μ' ἐνεργητικότητα καὶ διφοροκρατικότητα. Γεννήθηκε στὴ Ρουμανία, ὅπου τὸ 1904 ἔλαβε μέρος στὸ κίνημα τῶν Μίτσαχκῆ.

Ἦρθε στὴν

Ἡ συνεχὴς φροντίδα του γιὰ τοὺς βιοπαλαιστὲς ἐκδηλώθηκε στὰ χρόνια πὺ ἦταν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Τμήματος Βιοτεχνῶν καὶ Μικροεμπόρων τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πρακτορείου καὶ ἀργότερα, ὅταν ἀνέλαβε ὑπουργὸς τῆς Πολεμικῆς Περιθάλψεως στὴν προσωρινὴ κυβέρνησι, μετὰ τὴν ἀμεση δρᾶσι του ὑπὲρ τῶν ἀμάχων πὺ εἶχαν δεινοπαθῆσι λόγω τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Στὴ σημερινὴ κυβέρνησι συνασπισμοῦ, εἶναι ὑπουργὸς Ἐργασιαστικῶν. Ἐχει ἀλλάξει τὸ ὄνομά του σὲ Μάϊμον.

Ὁ ΡΑΜΠΙ ΙΤΣΧΑΚ ΜΕ·Γ·Ρ ΛΕΒΙΝ εἶναι πρόεδρος τοῦ ἐκτελεστικοῦ τῆς παγκοσμίας ὀργανώσεως Ἀγκουντὰτ Ἰσραήλ, τὸ κίνημα πὺ γιὰ τόσο καιρὸ στάθηκε ἀλύγιστο μακρὰ ἀπ' τὸ Σιωνισμό, πὺ θεωροῦσε ὡς ἀποστασία καὶ ἀπόπειρα βίας ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ. Τὸ 1947, ὅταν ἀρχισαν οἱ προετοιμασίαι γιὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ Κράτους, γιὰ πρώτη φορὰ συνεργάσθηκε μετὰ τὰ πολιτικὰ κόμματα, ἔχοντας δίπλα του τὴν μικρὴ ἀλλὰ δυναμικὴ ὀμάδα του. Ἐγινε ἔτσι ὑπουργὸς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας στὴν προσωρινὴ κυβέρνησι πρῶτα καὶ στὴ σημερινὴ κυβέρνησι συνασπισμοῦ ὕστερα. Ὁ Ράμπι Λέβιν ἦταν ἓνας ἀπ' τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ πολωνικοῦ Ἑβραϊσμοῦ καὶ ἐπὶ χρόνια μέλος τῆς Πολωνικῆς Βουλῆς.

Ο Ἰσραηλιανός τύπος

Μόνο λίγες δεκάδες χρόνια ἔχουν περάσει ἀπὸ τὴ μέρα ποὺ μιὰ ἑβραϊκὴ ἐφημερίδα ζητοῦσε συγγνώμη στοὺς ἀναγνώστες τῆς : « Ἡ ἐφημερίδα δὲν βγήκε χθὲς γιατί δὲν λάβαμε τίς ἐφημερίδες ἀπ' τὴ Βιέννη ».

Σήμερα, ὅσον ἀφορᾷ ἐνημερότητα, ὁ ἑβραϊκὸς τύπος μπορεῖ νὰ συγκριθῇ μὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο στὸν κόσμον. Ὑπάρχουν 10 ἑβραϊκὲς πρωῖνὲς ἐφημερίδες, 5 βραδυνὲς καὶ μιὰ ἑκατοσταριά περίπου περιοδικά, ἑβδομαδιαῖα καὶ μηνιαῖα.

Ἡ πρώτη ἑβραϊκὴ ἐφημερίδα στὴν Παλαιστίνη ἰδρύθηκε στὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ 1863, καὶ γιὰ πολλὰ χρόνια ὁ νεαρὸς ἑβραϊκὸς τύπος ἀναγκάστηκε ν' ἀνοίξῃ τὸ δρόμον τοῦ ἀνάμεσα σὲ μύρια ἐμπόδια, ποὺ πρόβαλλαν τὸ τουρκικὸ καθεστῶς, ποὺ τότε κυβερνοῦσε τὴν Παλαιστίνη, καὶ φανατικὰ θρησκευτικὰ στοιχεῖα ἀνάμεσα στοὺς ἴδιους τοὺς Ἑβραίους, γιὰ τὰ ὁποῖα τὰ ἑβραϊκὰ ἦσαν μιὰ ἐρηθ γλώσσα, ποὺ μποροῦσε νὰ χρησιμοποιηθῇ μόνο γιὰ τὴ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Ἐκτὸς ἀπ' τὴ μεγάλη συμβολή τους στὸν πλουτισμὸ τῆς σύγχρονης ἑβραϊκῆς μὲ τὴν προσπάθειά τους νὰ προσαρμόσουν τὴ γλώσσα στὶς ἀνάγκες τῆς δημοσιογραφίας, αὐτὰ τὰ πρῶτα φύλλα βοήθησαν καὶ στὸ ξύπνημα τῆς μικρῆς ἑβραϊκῆς κοινότητος στὰ γενικὰ προβλήματα τοῦ Σιωνισμοῦ. Καὶ δημιούργησαν ἐπίσης ἕνα νέο ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ Ἑβραϊσμοῦ τῆς Διάσπορας.

Ἡ ἀρχὴ

Τὸ 1918, λίγο πρὶν ἀπ' τὸ τέλος τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, τὸ Γενικὸ Στρατηγεῖο τῶν ἀγγλικῶν δυνάμεων κατοχῆς, δημοσίευσε στὸ Κάιρο ἕνα καθημερινὸ δελτίο στὰ ἀγγλικά, ἑβραϊκὰ καὶ ἀραβικά μὲ τὸν τίτλον « Νέα ἀπ' τὴ Ἁγία Γῆ ». Αὐτὸ ὑπῆρξε ὁ πρόδρομος τῆς σύγχρονης ἑβραϊκῆς ἐφημερίδας « Ἀάρετς ». Μαζὺ του ἀρχίζει ἡ ἀνάπτυξη τοῦ ἑβραϊκοῦ τύπου, ὅπως ὑπάρχει σήμερα.

Πολλὲς ἑβραϊκὲς ἐφημερίδες εἶναι ἐπίσημα ὄργανα τῶν κομμάτων. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ φιλελεύθερη καὶ ἰδιωτικὴ « Ἀάρετς », ὅλες οἱ πρωῖνὲς ἐφημερίδες ἀνήκουν στὰ κόμματα. Μερικοὶ κριτικοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ κομματικὴ ἰδιοκτησία προκαλεῖ μιὰ μεροληπτικὴ ἐκδοχὴ τῶν εἰδήσεων. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ, οἱ ὁπαδοὶ τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἐπιμένουν ὅτι ὁ κομματικὸς ἔλεγχος, παρ' ὅλα τὰ μειονεκτήματά του, ὀδηγεῖ σὲ μιὰ εἰλικρινέστερη παρουσίαση τῶν εἰδήσεων ἀπ' ἐκείνη τῶν ἰδιωτικῶν ἐφημερίδων, ποὺ διέπονται ἀπὸ τὸ προσωπικὸ συμφέρον.

Αὐτὴ ἡ ἐξάρτηση τῶν ἐφημερίδων ἀπὸ τὰ κόμματα ἐξηγεῖ γιατί ὁ ἑβραϊκὸς τύπος ἀποφεύγει κάθε τι τὸ ἐντυπωσιακόν. Δὲν ὑπάρχουν στὰ Ἰσραηλιανὰ φύλλα οἱ χτυπητοὶ τίτλοι καὶ οἱ ἐντυπωσιακὲς φωτογραφίες, ποὺ εἶναι ἡ καθημερινὴ τροφὴ τῶν ἐφημερίδων στ' ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου. Καὶ παρ' ὅλους τοὺς κομματικὸς δεσμούς, κατὰ τίς δύσκολες στιγμὲς ποὺ τὸ Ἰσραὴλ ἀντιμετώπισε τώρα τελευταῖα, ὁ ἑβραϊκὸς τύπος ἔδειξε στὸ σύνολόν του μιὰ ἀξιοσημεῖωτη πειθαρχία καὶ συνείδηση τῆς ἀποστολῆς του ὡς μέρους τῆς Ἑβραϊκῆς Παλαιστίνης.

Τὸ «Πάλεσταϊν Πόστ»

Ὑπάρχουν ἐπίσης τρεῖς ξενόγλωσσες καθημερινὲς ἐφημερίδες. Τὸ «Πάλεσταϊν Πόστ» θεωρεῖται τὸ καλλίτερον ἀγγλόφωνο φύλλον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ἐχει πράγματι φθάσει σ' ἕνα ψηλὸ ἐπίπεδο δημοσιογραφίας, ποὺ τὸ ἔκανε γνωστὸ κα' ἔξω ἀπ' τὰ Ἰσραηλιανὰ σύνορα. Οἱ ἄλλες δύο εἶναι γερμανόφωνες καθημερινὲς ἐφημερίδες, ποὺ ἰδρύθηκαν κατὰ τὴ μαζικὴ μετανάστευση τῶν Ἑβραίων τῆς Γερμανίας στὴν Παλαιστίνη.

Ὑπάρχουν ἐπίσης κάμποσα φύλλα σὲ ἄλλες γλώσσες πρὸς χρῆσιν τῶν μεταναστῶν ποὺ δὲν μποροῦν ἀκόμα νὰ διαβάσουν ἑβραϊκά. Διαφορετικὰ ἀπ' ὅτι κάνουν μερικοὶ συνάδελφοι τῶν ἄλλων χωρῶν, ὁ διευθυντὴς μιᾶς ἑβραϊκῆς ἐφημερίδας δὲν μπορεῖ νὰ φτιάξῃ τὸ φύλλον του μὲ τὸ ψαλλίδι. Δὲν ὑπάρχουν γι' αὐτὸν ἔτοιμα κείμενα ποὺ μποροῦν νὰ σταλοῦν ἀτόφια στὴ σύνταξη. Κάθε εἰδηση πρέπει νὰ γραφῇ ἢ νὰ μεταφρασθῇ ἑβραϊκά, μιὰ τεράστια δουλειά, ἀφοῦ ὅλα τὰ τηλεγραφήματα καὶ τὰ δελτία τῶν πρακτορείων εἶναι γραμμένα ἀγγλικά. Ἔτσι κάθε ἐφημερίδα ἔχει τὸ ἐπιτελεῖο τῆς ἀπὸ τοῦλάχιστο ἕνα ἢ δύο ἐξαιρετικὸς μεταφραστές.

Τὸ ἔργο τοῦ Ἰσραηλιανοῦ διευθυντῆ γίνεται ἀκόμα δυσκολότερον ἀπ' τὴν ἀνάγκη νὰ προσφέρῃ στὸ κοινὸ εἰδήσεις ἀπὸ ἄλλους δύο τομεῖς, ἐκτὸς ἀπ' τὰ νέα τῆς περιοχῆς, τῆς χώρας καὶ τοῦ κόσμου ὅλου. Κάθε ἑβραϊκὴ ἐφημερίδα πρέπει νὰ ἀφιερῶσθαι πολὺ χωρὸν στὸν ἀραβικὸν κόσμον καὶ νὰ ἔχῃ τοῦλάχιστον ἕναν ἄνθρωπον γιὰ τὴν παρακολούθηση τοῦ ἀραβικοῦ τύπου. Ὁ Ἰσραηλιανὸς ἀναγνώστης θέλει ἐπίσης νὰ ξέρει τί συμβαίνει στὴν Διάσπρην—στὴν Ἀμερικὴ, στὴν Εὐρώπην, στὴν Ἀφρική—καὶ κάθε ἡπειρὸς ἔχει τὴν δικὴ τῆς σκοπιά. Σ' αὐτὸ τὸν τομέα ἀνήκει ἡ παρακολούθηση τοῦ σιωνιστικοῦ κινήματος στὸν κόσμον.

Καὶ σὰν νὰ μὴ φθάνανε ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα, δὲν ὑπάρχει στὸ Ἰσραὴλ ἐπαρχιακὸς ἢ τοπικὸς τύπος. Κάθε ἐφημερίδα εἶναι ἐθνικὴ ἀλλὰ πρέπει ταυτοχρόνως νὰ βρῇ χωρὸν γιὰ τὰ τοπικὰ ζητήματα.

Τὸ ἔργον τῆς ἐπιλογῆς

Ἡ ποικιλία καὶ ἡ ποσότητα τοῦ ὕλικου δημιουργεῖ γιὰ τὸν ἑβραῖον διευθυντὴ ἕνα δύσκολον ἔργον ἐπιλογῆς. Μέσα στὰ αὐστηρὰ ὅρια ποὺ ἐπιβάλλει ἡ ἔλλειψη χαρτιοῦ—τέσσερες ἢ ἕξι σελίδες καθημερινῶς καὶ ὀκτὼ ἢ δέκα τὴν Παρασκευὴ καὶ τὸ Σάββατον—πρέπει νὰ παρουσιάσῃ στοὺς ἀναγνώστες του μιὰ ἰσορροπημένην καὶ σαφεῖ εἰκόνα.

Στὸ ἔργον αὐτὸ τὸν βοηθοῦν τὰ ἑβραϊκὰ καὶ τὰ ἄλλα πρακτορεία εἰδήσεων. Ἐχει ἐπίσης καὶ τοὺς ἀνταποκριτῆς του στὶς κυριώτερες πρωτεύουσες τοῦ κόσμου. Τὴν ἔλλειψη χαρτιοῦ τὴν ἀντιμετωπίζει μερικῶς χρησιμοποιώντας μικρὰ στοιχεῖα. Ἀλλὰ ἔχει καὶ τὴν τύχη ποὺ ἡ ἑβραϊκὴ εἶναι περιληπτικὴ γλώσσα. Ἀπὸ τεχνικὴ πλευρὰ ὑπάρχει ἀξιοσημεῖωτη πρόοδος. Τὰ σύγχρονα ἑβραϊκὰ τυπογραφεῖα ἔχουν ἰδρυθῆ μὲ ἑβραϊκὸ προσωπικὸ καὶ μοντέρνες ἐγκαταστάσεις.

Πολλὲς ἑβραϊκὲς ἐφημερίδες βγαίνουν στὸ Τέλ - Ἀβίβ. Τὰ κυριώτερα φύλλα, μὲ τὴν κομματικὴν τους χροιά ἢ τὴν πολιτικὴν τους γραμμὴν, εἶναι τὰ ἑξῆς :

Ἀάρετς :	ἀνεξάρτητη φιλελεύθερη
Νταβάρ :	ὄργανον τῆς Ἰσταντρούντ, Γενικ. Ἐργατικ. Ὁμοσπονδίας
Ἀμπόκερ :	τῶν Γενικῶν Σιωνιστῶν, δεξιὰ
Ἀλ-Ἀμισμάρ :	τοῦ Μαπάμ, ἐργατικῶν τῆς ἀριστερᾶς
Ἀντόρ :	τοῦ Μαπάμ, μετριοπαθῶν ἐργατικῶν
Ἀτζοφέ :	τοῦ Μιζραχῆ, θρησκευτικοῦ συνασπισμοῦ
Χερούτ :	τοῦ κόμματος Χερούτ, ἀκρα δεξιὰ
Ἀγιόμ :	τῶν προοδευτικῶν, κέντρο
Γιομάν :	τοῦ Ἀγκουντὰ Ἰσραὴλ, τοῦ θρησκευτικοῦ συνασπισμοῦ
Κόλ Ἀάμ :	κομμουνιστικόν.

Ίσραηλιανή ζωή

Η ΜΑΧΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

Στόν «τέταρτο γύρο» της μάχης για τη μείωση του τιμαρίθμου, σημειώθηκε μια αξιόλογη πτώση στις τιμές των ειδών ρουχισμού, των παπουτσιών, του χαρτιού, των φαρμακευτικών προϊόντων και των έμπορευμάτων σε δέρμα και μέταλλο. Ο τιμαρίθμος, που έπεσε δύο πόντους το Νοέμβριο, θα πέσει όπως δήποτε κι' άλλο μετά απ' τη νέα αυτή μείωση των τιμών. Κατά το τέλος Νοεμβρίου ο τιμαρίθμος ήταν 322 έναντι 371 του 'Απριλίου 1949.

Η ΑΝΑΔΑΣΩΣΗ

Το μενάλο σχέδιο αναδασώσεως άρχισε να τίθεται σ' εφαρμογή το μήνα αυτό, στη Γαλιλαία. Σύμφωνα με αυτό το σχέδιο 500.000 δένδρα θα φυτευθούν στην Ανατολική Γαλιλαία και 116.000 στην Δυτική.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΕΣΒΥΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Ο κ. Όσμοντ Τσάρλς Ουίλλιαμ Φούρμαν, έκτακτος άπεσταλμένος και πρεσβευτής της Αυστραλίας, παρουσίασε τα διαπιστευτήριά του στον Πρόεδρο Βάϊσαν. Ήσαν παρόντες στην τελετή ο κ. Σαρέρ και άλλοι ανώτατοι υπάλληλοι του Υπουργείου Έξωτερικών.

ΕΞΑΓΩΓΗ ΨΥΓΕΙΩΝ

Το έργοστάσιο ηλεκτρικών ψυγείων «Φίλκο» που χτίζεται τώρα, πήρε την πρώτη παραγγελία απ' την Τουρκία: 250 ψυγεία θα παραδοθούν στην Τουρκία μεταξύ Μαρτίου και Μαΐου.

ΣΤΗΝ ΚΝΕΣΣΕΤ

Απ' αυτό το μήνα ή όλομέλεια της Κνέσσετ θα συνεδριάζη δύο φορές την εβδομάδα, τη Δευτέρα και την Τρίτη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΗΝΥΤΕΣ

Το Υπουργείο Οικονομικών έθεσε συνάλλαγμα 20.000 δολλαρίων στη διάθεση της άτμοπλοϊκής εταιρίας «Πάτρια», που θ' αναλάβη τη μεταφορά του πρώτου εκατομμυρίου προσκηνυτών απ' τη Ρώμη στο Ίσραήλ.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΚΑΠΝΟΥ

Καπνά θα καλλιεργηθούν σε διάφορα

μέρη της Γαλιλαίας. Το Υπουργείο Γεωργίας ανέλαβε τις προετοιμασίες για την προσεχή χρονιά.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΩΝ

Περισσότερο από 900.000 κυβώτια πουλήθηκαν στο έξωτερικό κατά το 1949. 528.000 στην Άγγλία, 30.000 στην Ίρλανδία, 46.000 στην Όλλανδία, 165.000 στη Σουηδία, 45.000 στη Νορβηγία, 45.000 στη Φιλανδία, 20.000 στη Ρουμανία, 31.000 στην Τσεχοσλοβακία και 2.500 στην Έλβετία.

Κατά το πρώτο δεκαπενθήμερο του Ίανουαρίου 1950 900.000 κυβώτια εσπεριδοειδών θα φορτωθούν για την Άγγλία. Άλλες 500.000 κυβώτια πρόκειται να εξαχθούν στις αγορές της Ηπειρωτικής Εύρώπης.

Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Ο έμπορικός στόλος του Ίσραήλ μεγαλώνει συνεχώς με την αγορά νέων πλοίων. Το πρώτο πλοίο που θα χρησιμεύση άποκλειστικώς για τη μεταφορά των εσπεριδοειδών, το «Άντάρ», παραδόθηκε επίσημως στην εταιρία «Σοχάμ» τον περασμένο μήνα, στη Νέα Υόρκη. Η Ίσραηλιανή σημαία ύψώθηκε άμέσως. Το «Άντάρ» έκτοπίσματος 3.400 τόννων, αγοράσθηκε στην Άγγλία και μπορεί να μεταφέρει 50.000 κυβώτια εσπεριδοειδών. Ένα άλλο πλοίο του είδους είναι σχεδόν έτοιμο στα ναπηγεία της Στοκχόλμης και προορίζεται επίσης για την εταιρία «Σοχάμ». Άλλα δύο πλοία που θ' αναλάβουν την συγκοινωνία μεταξύ Ίσραηλιανών και εύρωπαϊκών λιμένων είναι υπό κατασκευή σε ναπηγεία του έξωτερικού. Το «Ίσραελ Άμερικαν Πάιν» διαπραγματεύεται ένα τέταρτο πλοίο που όπως τα άλλα της γραμμής αυτής, θα μεταφέρει επιβάτες.

Με την ανάπτυξη του Ίσραηλιανού έμπορικού στόλου έλπίζεται ότι όλα τα έμπορεύματα που προορίζονται για το Ίσραήλ θα μπορέσουν να μεταφέρονται με Ίσραηλιανά πλοία.

Η κυβέρνηση σκέπτεται να βελτιώση τις λιμενικές εγκαταστάσεις της Χαΐφας και να κατασκευάση μια δεξαμενή για την έπιδιόρθωση ών πλοίων.

ΟΙ ΕΞΑΓΩΓΕΣ

Το Έπιμελητήριο της Γιάφφας - Τέλ Άβιβ δημοσίευσε τον κατάλογο των προϊόντων των οποίων έγινε εξαγωγή κατά τις τελευταίες εβδομάδες. Σοκολάτα πουλήθηκε στις Ήνωμένες Πολιτείες και στον Καναδά, μέλι στη Γαλιλαία, γουναρικά στην Έλβετία, πλεκτά στην Άγγλία, όπτικά στην Γιουγκοσλαβία, πινέλλα στην Όλλανδία, λάμες ξυρίσματος στη Ρουμανία, μηχανήματα για την εξαγωγή του χυμού των πορτοκαλλιών και φαβεντιανά στις Ήνωμένες Πολιτείες και στην Άγγλία, έβραϊκά βιβλία στις Ήνωμένες Πολιτείες, στον Καναδά, στην Άγγλία και στην Όλλανδία, κλπ.

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΤΕΛ - ΑΒΙΒ

Ο κ. Ρόκας, δήμαρχος του Τέλ - Ά-

βιβ άνήγγειλε στο δημοτικό συμβούλιο ότι άμερικανοί ειδικοί τελείωσαν ένα σχέδιο για την ύδρευση του Τέλ - Άβιβ. 53 εκατομμύρια κυβικά το χρόνο θα διοχετεύονται στην πόλη αντί των 25 εκατομμυρίων που έχει σήμερα. Αυτή η ποσότητα είναι άρκετή για ένα πληθυσμό 500.000 κατοίκων.

Το δημοτικό συμβούλιο έλαβε έξ άλλου την έντολή να έτοιμάση τα σχέδια για μια άθουσα συναυλιών με 2500 θέσεις, που θ' άνεγερθη δίπλα στο θέατρο «Άμπίμα».

ΊΣΡΑΗΛ - ΤΟΥΡΚΙΑ

Ο κ. Ελιάου Σασσόν, πρεσβευτής του Ίσραήλ στην Τουρκία, παρουσίασε στις 9 Ίανουαρίου τα διαπιστευτήριά του στον πρόεδρο της τουρκικής δημοκρατίας.

Γράμματα στον Διευθυντή

Ίερουσαλήμ, 22/11/1949

Κύριε Διευθυντά,

Θά θέλαμε να τονίσουμε το ενδιαφέρον μας για το περιοδικό σας «Γκρουλά». Η «Γκρουλά» κάνει έξαιρετική εντύπωση και με την ύλη της και με την εμφάνισή της. Σας παρακαλούμε να δεχθήτε, κύριε διευθυντά, τα ελικρινή συγχαρητήριά μας και τις καλύτερες εύχές, καθώς και το έγκαρδιο «Σαλώμ» μας.

Κέρεν Καγιέμετ Δεΐραελ Λίμτεντ

Ύπογραφή
(ΧΕΖΡΑΧΗ)

Δημοσιεύουμε μόνο τώρα το γράμμα αυτό του Κεντρικού Γραφείου του Κέρεν Καγιέμετ, που έφθασε στα γραφεία μας με μεγάλη καθυστέρηση. Και θά θέλα-

με να τονίσουμε κι' έμεις με τη σειρά μας πόσο μάς έnthαρρύνει, τώρα που πλησιάζουμε στο τέλος της πρώτης χρονιάς αυτή η έπίσημη άναγνώριση του έργου μας.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ζητείται εισπράκτωρ. Βασικός μισθός ικανοποιητικώτατος. Πληροφορίες Κέρεν Καγιέμετ, Περιάνδρου 3.

Ειδήσεις του Κέρεν Καγιέμετ

■ Το γραφείο του Κέρεν Καγιέμετ της Αγγλίας υπέγραψε ένα συμβόλαιο με τον σκηνοθέτη Ζόζεφ Λέυτες και μια ισραηλιανή επιχείρηση, για το γύρισμα ενός κανονικού ισραηλιανού φίλμ που θα περιγράψει τη ζωή τριών γενιών πρωτοπόρων στη χώρα.

ΣΕΦΕΡ ΑΓΙΕΛΕΝΤ

■ Από τις 14 Μαΐου 1949 έως τις 15 Δεκεμβρίου 1949, 161 αποικίες ιδρύθηκαν πάνω στη γη του Κέρεν Καγιέμετ, σ' όλες τις περιοχές της χώρας. Οι περισσότερες απ' τις αποικίες αυτές ιδρύθηκαν στα σύνορα και σε στρατηγικά ύψωματα στο διάδρομο της Ιερουσαλήμ, στη Γαλιλαιά και στο βορειοδυτικό Νέγκεβ.

■ Απ' την Πάτρα μās πληροφορούν ότι έγινε η έγγραφη των μικρών Ισαάκ, Ιωσήφ, Ιωχανά και Αβραάμ Ζάκ Μάτσα στο Σέφερ Αγιέλεντ.

■ Η μικρή Μαρίνα, κόρη του Ηλία και της Ρόζας Μπενβενίστε απ' το Μιλάνο, γράφθηκε στο Σέφερ Αγιέλεντ από τους κ.κ. Σολομών και Λίντα Μπαρκή, μέση της WIZO.

■ Στις 17 Δεκεμβρίου, επί τη ευκαιρία του Χανουκά, η Επιτροπή διοργάνωσε το χορό της 'Ανεξαρτησίας και του «πρώτου εκατομμυρίου» στο ξενοδοχείο «Σέσιλ» της Κηφισιάς. Ένα πλούσιο λα-χείο και μικρά γαλανόλευκα λουλούδια — ένθυμα που χαριτωμένες κοπέλλες προσφέρανε στον κόσμο, σπνέβαλαν στην επιτυχία του χορού, που παρατάθηκε έως τις 3 το πρωί. Έλαβαν

ΑΒΡΑΑΜ ΜΑΤΣΑ
του Ζάκ, από την Πάτρα,
ήλικίας 4 μηνών.

μέρος περισσότερα από 300 άτομα.

Σιωνιστική 'Οργάνωση Νέων

■ Η Σ.Ο.Ν. ήρθε σ' επαφή με το συμβούλιο των μαθητών της OPT, με το οποίο πρόκειται να συνεργασθῆ στενά στο μέλλον. Προς

το σκοπό αυτό σχηματίστηκε μια εξαμελής μιστή επιτροπή που θα συντονίζει τη δράση των δύο οργανώσεων. 'Ως έναρξη της συνεργασίας αυτής, οι μαθητές της OPT δεξιώθηκαν τα μέλη της Σ.Ο.Ν. στο σχολείο τους, την Κυριακή 22 Ιανουαρίου. Η επιτυχία της πρώτης αυτής επαφής υποσχεται πολλά για το μέλλον.

■ Σ' άντι κα τάστα ση του κ. Ρ. Μωύση, που άνεχώρησε για την Αγγλία, και του κ. Μ. Βεντούρα, που παραιτήθηκε, εξελέγησαν στο Δ.Σ. της ΣΟΝ ή Δις Μιρέττα Μωύση και ο κ. Μηνάς 'Ελιέζερ.

■ Η Σ.Ο.Ν. έλαβε απ' το 'Ισραήλ και διαθέτει τα εξής βιβλία σε γαλλική γλώσσα: Amitai: «'Εμεκ-Εμεκ» (διηγήματα) δρχ. 8.000, Zamach: Les debuts du Sionisme δρχ. 6.000, «Mochav Ondim» δρχ. 4.000.

ΕΒΡΑΪΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Στο λεωφορείο. "Ένας στρατιώτης λέει σ' ένα κορίτσι :

— Σάν καλή μου φαίνεσαι . . .

Το κορίτσι : — Είμαι έπειδη πέρασα έξη μακρυές ώρες μπροστά στην τουαλέττα.

'Ο στρατιώτης : — "Όχι· είναι έπειδη έγώ πέρασα έξη μακρυές έβδομάδες στο Νέγκεβ.

**

Είμαι γνωστή ή μανία που κατέλαβε δλους τους 'Ισραηλιανούς με τα όνόματα. Από τους 'Υπουργούς μέχρι τον τελευταίο μετανάστη, όλοι αλλάζουν τόνομά τους επί το έβραϊκώτερο.

"Ένας συνταγματάρχης, παρασημοφορώντας ένα στρατιώτη μετανάστη, του λέει : «Συγχαρητήρια, παιδί μου, το θάρρος σου στη μάχη είναι υπέροχο».

Κι' ό μετανάστης στρατιώτης με μετριοφροσύνη : «Δεν είναι τίποτε, κύριε συνταγματάρχα. Κάποτε ό Ναπολέων είπε ότι για κάθε φαντάρο υπάρχει μια σφαίρα με τόνομά του γραμμένο άπάνω. 'Εγώ μόλις έχω έβραιοποιήσει τόνομά μου. Πολύ θα ήθελα να δώ ποιά σφαίρα μπορεί να με βρή τώρα».

«'Εδώ το Ξενοδοχείο του πάρκου Ρότσιλντ ;»

(«Νταβάρ 'Ασαβούα»

Σταυρόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Χ	Ε	Ρ	Τ	Σ	Λ		Α	Β
2	Α	Ι	Ν	Σ	Τ	Α	Ι	Ν	
3	Ι	Τ		Α	Ε	Τ	Ε		Ε
4	Φ	Α	Ι		Ρ	Ρ		Α	Τ
5	Α	Ν	Α		Ν	Ο	Ν	Ν	
6			Τ	Ι		Υ		Α	Ο
7	Κ	Α	Ρ		Ν	Ι	Κ	Η	
8	Μ	Ε		Α	Σ		Α	Τ	Ε
9	Α	Τ	Ι	Κ	Β	Α		Ο	

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Την επέτειό του την εορτάζουμε την 20ήν Ταμοῦζ ('Επώνυμον).—'Εβραϊκός μήν.

2) Ανακάλυψε την θεωρία της σχετικότητας (ἐπώνυμον).

3) Συνεχόμενα στην λέξι «Μπάιτ» (=σπίτι ἐβραϊστί).—'Ανώνυμος 'Ελληνική Τηλεφωνική 'Εταιρία.

4) Δέν μπορούμε νά ζήσουμε χωρίς αυτό (δημοτική).—Σύμφωνον εἰς διπλοῦν.—«Γκίβα... Μπιέννερ»: Τηλεγραφικόν γραφεῖον τοῦ 'Ισραήλ.

5) Πρόθεσις.—Ψάρι (ἐβραϊστί).

6) 'Ερωτιστική ἀντωνυμία.—'Αθλητικός δμίλος.

7) Στό «... 'Εταιρίων» ἐφανεύθησιν 300 'Εβραῖοι—Τὴν ἐπέτυχαν τὰ 'Εβραϊκά στρατεύματα.

8) 45.—Φανερώνει ἀδιαφορία.—Δύο συλλαβές ἀπὸ τὴν λέξιν «ἄτεκνος».

9) 'Ο 'Εθνικός 'Εβραϊκός ὕμνος.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) Λιμὴν τοῦ 'Ισραήλ.—Συνεχόμενα στὴν λέξι «ἀκμάζω».

2) 'Ητὸ ἀντιπρόσωπος τοῦ 'Ισραήλ στὴν Λωζάννη (ἐπώνυμον). 'Εορτὴ (γαλλιστί).

3) Θὰ τὰ βρῆτε στὸ ὄνομα «Ρένα».—Μέλη της εἶναι ὅλοι οἱ ἀνεγνωρισμένοι 'Αεροπορικοὶ ἑταιρεῖαι.

4) Συνεχόμενα στὴν λέξι «Τσάρος».—'Ενα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ ἀραβικά κράτη.

5) Μία ἀπὸ τρεῖς μυστικὲς ὀργανώσεις πού ὑπῆρχαν στὴν Παλαιστίνη πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ κράτους.—Συνεχόμενα στὴν λέξι «Σβόνω».

6) Μεγάλοι μάχαι ἔγιναν διὰ τὴν κατὰκτησίον του.

7) Συνεχόμενα στὴν λέξι «καλλιέργεια».—'Ανθη.

8) 'Υποθετικόν.—Ξαναπέρνω.

9) Καί (λατινιστί).—'Οργανισμὸς ἠνωμένων 'Εθνῶν.

(Μίκο Ι. Ρούσσο)

“ ΑΤΛΑΝΤΙΣ ”

ΠΡΑΚΤΟΡΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ

'Επισημῶς ἀνεγνωρισμένον

Τὸ Μοναδικὸν 'Ισραηλιτικὸν
Ταξιδιωτικὸν Γραφεῖον ἐν 'Ελλάδι
Διευθυντῆς 'Ιδιοκτῆτης ΒΙΤΑΛ ΚΟΕΝ

Διὰ τὰ εἰσιτήριά σας 'Ατμοπολικῶς καὶ 'Αεροπορικῶς 'Εξωτερικοῦ καὶ 'Εσωτερικοῦ σὰς Συνιστοῦμεν νὰ προτιμήσητε τὸ ἐν λόγῳ Πρακτορεῖον

'Εκδίδονται εἰσιτήρια μετὰ τῶν 'Εταιριῶν Τ.Α.Ε. καὶ ΕΛΛ.Α.Σ. μετὰ τὴν ἐπίσημον τιμὴν καὶ ΑΜΕΣΟΝ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ.

'Εξαιρετικὰ εὐκόλεια διὰ τοὺς Μετανάστους καὶ 'Επισκέπτας διὰ τὸ 'ΙΣΡΑΗΛ. Συμβουλευθεῖτε μας διὰ πᾶσαν ταξιδιωτικὴν ὑπόθεσιν

“ ΑΤΛΑΝΤΙΣ ”
Γλάστωνος 2 - Τηλ. 30.179

Α.Ε.Ε.Α. ΣΑΠΟΡΤΑ

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ

Οἶκος ἰδρυθεὶς ἐν ἔτει 1890,

ΕΔΡΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΑΙ: Μέγ. Γιαννουλάτου — Τ. Θ. 21 — Τηλ. 45.383
ΥΠΟΚ)ΜΑ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Κομνηνῶν 12 — Τ. Θ. 82 — Τηλ. 32-23

Πράκτορες τῶν:

Kedem Palestine Line Ltd., Haifa.
Zim Palestine Navigation Co. Ltd., Haifa
Israel Shipowners Pool Ltd., Haifa.
Israel America Line Ltd., Haifa.

ΜΩΡΙΣ Α. ΙΣΣΑΧΑΡ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κολοκοτρώνη 25 Τηλ. 34-332

“ ΑΤΘΙΣ ”

ΜΟΔΑ - ΤΕΧΝΗ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 30 — ΤΗΛ. 34-462

Κουμπιά — Πλισέδες — Κοσμήματα — Γιακαδάκια — Ζαμπό — Κεντήματα — Αζορ — Ζώναι — Αγγράφες — Νεβουρ κ.λπ.

“Ετοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελία

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Συνεχῶς

Νέα καὶ Μοντέρνα Σχέδια